

Naslov—Address
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio
(Tel. HENDERSON 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

V letu 1936 se je vršila 15. redna konvencija J. S. K. Jednote. Konvenčno leto naj bi bilo leto največjega napredka.

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of March 3rd, 1879. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1926.

NO. 2 — ŠT. 2

CLEVELAND, O., WEDNESDAY, JANUARY 13TH — SREDA, 13. JANUARJA, 1937

VOL. XIII. — LETNIK XIII.

DRUŠTVE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Plesno veselico priredil društvo št. 78 JSKJ v Salidi, Colo., v soboto 16. januarja.

Petindvajsetletnico ustanovite bo proslavilo društvo št. 105 JSKJ v mestu Butte, Montana, z banketom, ki bo prirejen v nedeljo 31. januarja v tamkajšnjem Narodnem domu. Banket priredita skupno društvo št. 105 JSKJ in žensko društvo št. 190 JSKJ.

Poročila sta se dne 9. januarja Miss Jennie J. Kumse, hčerka sobrata Johna Kumse, predsednika nadzornega odbora JSKJ v Lorainu, O., Mr. Joseph Brow iz Elyrie, O. Mladi par bo živel v Elyriji, Ohio.

V Kemmererju, Wyo., sta se poročila Miss Pauline Krusich in Mr. William Evezich. Paulina Krusich je hčerka sobrata Franka Krusicha, tajnika tamkajšnjega društva št. 28 JSKJ.

Vsem novoporočenjem mno- go sreče!

V premogovniku Kemmerer Coal Co. v Kemmererju, Wyo., je bil pri delu težko poškoden podpredsednik društva št. 28 JSKJ, sobrat John Zebre. Zdravi se v L. C. Miners bolnišnici v Kemmererju.

V Jolietu, Ill., je podlegla bljučnici Miss Frances Koščak, starša 25 let, članica društva št. 66 JSKJ. Za pokojnico žalujejo mati, dva brata, pet sester, dva strica in 16 nečakov in nečakinj.

Konferenca delničarjev S. N. na St. Clair Ave. v Clevelandu, O., se bo pričela v četrtek 14. januarja zvečer in bo nadaljevala naslednje večere.

Samostojni pevski zbor "Zara" v Clevelandu, O., priredi soboto 16. januarja plesno veselico v avditoriju S. N. Dona na St. Clair Ave.

Slovenski Narodni Dom na St. Clair Ave. v Clevelandu, O., ki je največje slovensko nadodno svetišče na ameriškem kontinentu, bo proslavljen v nedeljo 17. januarja svojo triajstletnico s prireditvijo programa. Nastopali so prijubljeni pevski zbori, ramske skupine, plesalke, gorniki itd. Program bo začel s plesno zabavo. Ura Doma obeta dobro in oceni postrežbo v točilnici. Čeprav je posreditev bo ob treh opoldne, konec pa v poznejih urah.

Klub "Vesna" v Lorainu, O., priredi veselico z zanimivim programom v četrtek 28. januarja. Med drugim bo na programu tudi kepanje, če bo ravi sneg na razpolago ali ne.

V ureništvu Nove Dobe se pretekli teden oglasil sočit John Kumše, predsednik nadzornega odbora JSKJ, ki je mudil v Clevelandu po pravikih.

Uredništvo je posetil tudi sočit Frank Leskovec, ki farnari v North Madisonu, O.

Društvo št. 33 JSKJ v Cen-ru, Pa., bo dne 2. junija letos 5 let staro. Za tisto priliko

(Daleje na 4. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

STAVKOVNI položaj v avtomobilski industriji je neizmenjen. Pri General Motors korporaciji je okrog 100.000 delavcev na štrajku ali pri zadetih po štrajku. Korporacija zahteva, da morajo "sedeti štrajkarji" zapustiti njene tovarne, predno se prične s kaki pogajanja. Unijski voditelji pa izjavljajo, da bodo "sedeti štrajkarje" odstranili, ko bo General Motors korporacija izdala pisemo objubo, da ne bo skušala pričeti obravnanju tovarn tem pogajanjem in da ne bo odstranila strojev iz tovarn. Od nevtralnih strani se apelira na predsednika Roosevelta za skorajšnje posredovanje v tem velikem industrijskem sporu.

PREDSEDNIK ROOSEVELT je ob otvoritvi 75. kongresa prečital istemu obširno poslano, v kateri je posebno poddaril sledče: Depresija je sicer premagana, toda brezposelnost je še vedno velika in kongres ji bo moral posvetiti nadaljnjo pozornost; posamezne države ne morejo rešiti problemov delovnih ur, minimalnih plač, nezdrave kompeticije in otroškega dela, zato spada to v področje federalne vlade; stanovanjski, farmerski in socialno varnostni problemi morajo biti rešeni potom dolgoročnega programa; premajhna produkcija, nadprodukcija in špekulacija so "tri zlobne sestre," katero bo morala regulirati zvezna vlada.

Omenjeni je dalje, da bodo moralni sodišča v bodoče tolmačiti določbe ustave v smislu novejih razmer in ljudskih zahtev. Pohvalno je omenil mirovno konferenco v Buenos Airesu, katera da bo nedvomno imela blagodejni vpliv na ostali svet, ki se zvija v vojni vročnicu.

VRHOVNO SODIŠČE je pretekli teden soglasno vzdržalo pravico državljanov do prostih besed in mirnega zborovanja. Po neki postavi države Oregon je bil obsojen na sedem let ječe komunist Dirk De Jonge, ki je na nekem zborovanju v Portlandu, katerega je sklicala komunistična stranka, protestiral proti policijskemu vlamljaju v delavske domove in strejanju na štrajkarje. Vrhovno sodišče je zdaj to odsodno ovrglo in odločno izjavilo, da imajo tudi komunisti pravico zborovati, govoriti in protestirati, dokler ne propagirajo načinega nastopanja proti obstoječim zakonom. Člani vrhovnega sodišča najbrž niti malo ne simpatizirajo z idejami komunistov, toda v tem primeru so se postavili odločno na njihovo stran, v kolikor se je šlo za svobodo mirnega zborovanja in govora.

SEZNAMEK zveznega zadržališča departmanta o velikih "zaslužkih" v letu 1935 ima na prvem mestu časnarskega magnata W. R. Hearsta, ki je "zaslužil" pol milijona dolarjev. Sledijo predsedniki in drugi uradniki raznih korporacij, katerih "zaslužki" v letu 1935 so znašali od \$200.000 do \$400.000 oziroma nekaj več. Izmed filmskih igralk je na prvem mestu Mae West, ki je v letu 1935 zaslužila \$480.833. Že tako rano kot leta

(Daleje na 4. strani)

AVOTNI NASELJENCI V AMERIKI

Američani v splošnem imajo precej pogrešne pojme o začetni zgodbini ameriškega ljudstva, kar je pripisati tradiciji. To izvira iz studije, ki so jo izvedli WPA delavci o narodnostih skupinah v mestu New York. Po naziranju povprečnega tukaj rojenega Američana so vsi njegovi predniki prisli iz Britanskih otokov.

Proti tej tradiciji pa govorijo neštivilna dejstva. Naseljenici izven Britanskih otokov so začeli prihajati na te obale že od samega odkritja Amerike. Z malimi razlikami so jih prigajali sem isti razlogi, ki so se v eni ali drugi obliki pojavljali skoraj v vseh narodnostih skupinah: duh pustolovstva ali želja po hitrem bogastvu prvi posameznih pionirjev. Za tem so prihajala verska preganjanja. V zvezi s temi so bili — do neke mere — politični razlogi priseljevanja, in končno neročnični gospodarski faktorji preobljedenja, nezaposlenosti in revščine doma.

Imena prvih slavnih pustolovcev ne-angleškega izvira so znana vsem Američanom. Italijani so upravičeno ponosni velikega prvotoplina Krištofa Kolumba in Johna Cabota (Giovanni Caboto), ki je leta 1497 odkril oziroma zopet odkril severo-ameriški kontinent. V tem času so bili na preostalem delu sveta — v Arizoni in Mississippi porečja.

Španci so bili seveda prvi, ki so naselili Ameriko. Špansko-ameriška civilizacija je vzrostila v Južni Ameriki dolgo pred časom, ko so prvi Angleži prišli v Novi svet, in Španci so tudi poskusili zakoreniniti se v Severni Ameriki. Ustanovili so svojo prvo naselbino v St. Augustine leta 1566. Še pred tem so prodrili v Arizonu in tam polagoma v Texas, New Mexico in Californijo.

Približno ob času, ko so se Angleži naseljevali v Virginiji in Massachusetts, se je precejšnje število Škandinavcev, včetve Švede, Norvežane in Dance, kakor tudi sto finskih družin, naselilo v severo-vzhodnem delu te dežele. Nekoliko Švedov, Norvežanov in Dancev je prišlo leta 1624 v nizozemsko kolonijo New Netherlands, današnji New York. Eden izmed teh danskih naseljencev se je zval Jonas Bronck in njegovo ime je ovekovečeno v današnjem Bronxu, newyorskem mestnem okraju.

Nekoliko časa so Švedi imeli svojo lastno kolonijo — Novo Švedsko v pokrajini Delaware, nedaleč od današnjega Philadelphije. Končno se je 500 Fincev in na stotine Švedov in Norvežanov tam naselilo. Novo Švedsko je osvojil Peter Stuyvesant, governer Nove Nizozemske, ali pa let kasneje, je sama nizozemska kolonija padla v roke Angležev in imela prekršeno v New York (leta 1644). Že tedaj je bilo mesto New York pravcato kosmopolitansko mesto — prebivalci so govorili osemnajst jezikov, kakor je poročal neki potnik tedanje dobe.

Prvi Nemci so se pojavili v Severni Ameriki še predno so Piligrimi prišli v Plymouth leta 1620. Že tako rano kot leta

EKONOMIČNA HRANA

Piše DR. JOHN L. RICE, zdravstveni komisar mesta New York.

Američani v splošnem imajo precej pogrešne pojme o začetni zgodbini ameriškega ljudstva, kar je pripisati tradiciji. To izvira iz studije, ki so jo izvedli WPA delavci o narodnostih skupinah v mestu New York. Po naziranju povprečnega tukaj rojenega Američana so vsi njegovi predniki prisli iz Britanskih otokov.

(Daleje na 4. strani)

NENAVADNE NEZGODE LETA 1936

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Razne nezgode se dogajajo vsak dan in vsako uro dneva. Večino istih dnevno časopisje kratko zabeleži, nakar so navadno hitro pozabljene. Ob koncu leta pa nekateri časniki zborejo iz množice raznih nezgod in zapletljajev najbolj čudne in nenavadne ter jih skupno priobčijo v pouk in zavavo čitateljev. Iz ene teh zbirk naj tudi naš list priobči nekatero najbolj zanimive.

Morda najboljša in najčeščnejša hrana, ki je vsem na razpolago, je mleko, katero je najbolj izdatno življe, skoraj do popolnosti, ker vsebuje skoraj vse hranične elemente, ki jih človeško telo zahteva. Kozarec mleka predstavlja približno 125 kalorij energije; vsebuje apnenec in druge minerale, protejine, mast in karbo-hidrate. Mleko se lahko rabi kot piča, samo na sebi ali v čokoladi, kakao ali mlečnih pičah. Povišuje vrednost juha in omaka, obogati pudinge in potice, dodaje k vrednosti zelenjav in napravlja žitne jedi in druge zajutrske jedi dvakrat toliko hranilne.

V Chicagu je nekoga večera Edvard Skoroz hotel, da vjame karostne zelenjnice. Videč odsev kare v izložbenem oknu neke pekarije, je hotel v nagličici kar tam vstopiti in v naslednjem trenutku se je znašel na kupu peciva, od razbite šipe precej obrezan na glavi in rokah.

V Mt. Clemens, Mich., se je neki Willis Tucker namenoma ali po nesreči ustrelil v čelo s puško 22. kalibra. V bolnišnici je zdravnik našel pač rano na čelu Tuckerja, toda ne luknje v lobanjo. Ko so iskali izstrejeno kroglo, so jo našli v cevi puške. Krogle se je nameč obdala ob lobanje in se vrnila nazaj v puško cev.

Enajstletni Walter Davidson v Springfieldu, Mo., je pripovedoval svojim tovarišem, da če se kdo v hudi zimi z jezikom dotakne železniške tračnice, da je zdravnik našel pač rano na čelu Tuckerja, toda ne luknje v lobanjo. Ko so iskali izstrejeno kroglo, so jo našli v cevi puške. Krogle se je nameč obdala ob lobanje in se vrnila nazaj v puško cev.

Mleko in mlečni produkti, ki vključujejo sir, se lahko rabijo v vsaki obliki kuhanja. V kombinaciji z jajci imamo visokovredno, in koncentrirano obliko protejinske hrane za rast in nadomeščanje obrabljenih tkanic. Ako se rabi s testeninami (makaroni, špageti in rezanci), imamo bogat vir energije. Ako se kuha z zelenjavami, kot so grash, fižol, koruza, pesa, korenje itd., imajo izvrstno kombinacijo še drugih prepotrebnih hraničnih elementov.

Potem še imamo rabo mleka in smetane v raznih dezertnih jedeh, kot so pudingi, potice in pašte. Vsaka gospodinja zna, kako mleko in mlečni produkti boljšajo in obogatujejo jedi, ki jih servira. Znanstvene preiskave dokazujo vrednost mleka in mlečnih produktov za prehrano. Veselo je zato ugotavljati, da imamo rabo mleka in njegovih produktov za hrano vedno bolj raste. Pa vendar je še preveč družin, kjer se zadosti ne ceni vrednost mleka.

DOM SAFIRJEV

Safirji so poldragi kamni, ki jih je najti v raznih krajih Amerike, ali pa let kasneje, je sama nizozemska kolonija padla v roke Angležev in imela prekršeno v New York (leta 1644). Že tedaj je bilo mesto New York pravcato kosmopolitansko mesto — prebivalci so govorili osemnajst jezikov, kakor je poročal neki potnik tedanje dobe.

Prvi Nemci so se pojavili v Severni Ameriki še predno so Piligrimi prišli v Plymouth leta 1620. Že tako rano kot leta

VSAK PO SVOJE

Pomlad ne more biti več da- leč, kajti njeni prvi znanilci so že tu. Društvo Bratska sloga v Canonsburgu, Pa., že naznana prireditve piknika na dan 30. maja.

Cudno, pravijo, da je Anglija najbolj demokratična dežela v Evropi, pa je samo v lancem letu imela tri kralje.

Neki mož v Pennsylvaniji je dobil za božično darilo električno varnostno britev, pa se je pri prvem poskušku britja tako obrezal, da mu je zdravnik moral z devetimi šivi ustaviti krvavjenje. Ta mož je prelival kriči za božične principe.

Francoškim vojakom, ki so sedaj dobivali po pol litra vina na dan, je bil odmerek vina zvišan na en liter dnevno. Iz tega je možno sklepati, da evropska vojna ni več daleč.

Pred dobrim stoletjem je bil v Evropi samo en mož, ki se je smatral za Napoleona, danes pa je takih domisljancev na ducate.

V Leoniu v Ljubljani je po kratkom bolehanju umrl Josip Lavrenčič, bivši postojanski župan ter državni in deželnji poslanec. Rojen je bil leta 1859 v Postojni, kjer je bil njegov čestni posestnik, trgovec in gostilničar. Po šolanju je bil nekaj časa v Ljubljani, pozneje pa se je spet preselil v Postojno, kjer je bil kmalu izvoljen za župana. Bil je odločen narodnik in eden najpopularnejših notranjih županov. Tudi pod novim italijanskim režimom se pokojni Lavrenčič do zadnjega ni umaknil v ozadje. Leta 1921 je bil izvoljen za državnega poslance Julijске Krajine ter se je tudi v Rimu z vsemi močmi zavzemal za pravice slovenškega rodu. Od leta 1927 pa je živel v krogu svojcev v Ljubljani.

Zlata in srebrna poroka v eni rodbini sta se nedavno obhajali v Vrholu pri Slovenski Bistrici. Zlatoporočenca sta bila Ignac in Marija Kranjc, srebrnoporočenca pa njuna hčerka in zet.

V Zagorju ob Savi je nedavno umrla najbolj poznana in najbolj duhovita žena Zagorske doline, vdova Marija Govejkova, starca 75 let. Vodila je najprej gostilno nad zagorsko postajo, pozneje znano Habatovo gostilno v Toplicah, od leta 1912 pa veliko gostilno in mesarijo, ki jo je prej lastoval zagorski Zorinovec. Njeni podjetja so bila na dobrem glasu in žena je bila vsed s svojega blagega in šaljivega značaja splošno prijeljubljena.

V Zagrebu je umrl profesor dr. Andrija Mohorovičič, redni

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

Josip Vandot:

TAŠČICA

Vse lepe dni je samotna taščica potihoma črkalokrog gostega, nizkega grma, rastocega prav sredi gorskega gozda. Nobena ptica je ni poznala, ker je bila majčenka, da se je lahko skrila v najdrobnejšo mišjo luknico. A taščici tudi ni bilo do tega, da bi jo ptice pozname. Saj je vedela, da niso nič kaj prida in bi jo samo zasmehovalo, ker je tako neboleginja, da jo je šlo celo za sinčič kremplječek premalo.

Poznala jo je samo sinica, ki so jo ptice zmerjale z meničkom, a je bila prav radi tega huda na vse ptice. Ne-prestano je premislila, kako bi se mščevali zaradi tega zmerjanja, a nji nispielo, ker so bile druge ptice velike, a sinica komaj trikrat večja od taščice.

Zato pa je sinica sklenila, da se znesne nad taščico. Zapazila jo je v lepem jutru po grmu, ko je veselo skakljala od trave do trave in se vsak lepo priklonila. Ze je senica hotela planiti na njo, a taščica je brinco pomignila z repkom in že je nihko nikjer več. Sinica je pretaknila vse kotičke, a nji je cikciata se tako jezno, taščice vendarle ni našla nikjer. Preostalo ji ni drugega, kakor da je odeteleta v gozd in da tam dobro premisli, kako bi se nad taščico vendarle znesla.

No, taščica je bila vesela, da je šla sinica po svoji poti in da je zopet sama. A taščica zares ni bila nikoli sama. Saj je imela v grmu skrito gnezdeče, ki sicer ni bilo dosti večje od orehove lupine, a je bilo vendar prijetno in taščici najdražje. Saj je v gnezdu čepela drobena, drobena taščica, ki se je šele pred nekaj dnevi izvalila iz jaščeca, tako drobrega, kot je grah. A mala taščica je bila srščana, da se je mati ni mogla negledati in jo je pitala z najboljšimi stvarmi, ki jih je mogla najti v gozdu.

Za gnezdo in za drobno taščico ni vedel nikhe. Za nju je vedela le lisica, ki je imela nedaleč od tam svoj brlog. Vsako jutro je pošknila v gnezdo, a male taščice se ni dotaknila. In kako tudi? Saj je vedela, da bi ne bila niti trenutek sita, aki bo pojedal tega pritlikavčka, ki ga ni bilo nič drugega nego puh in lačni kljunec. Sicer je lisica včasih mislila, da bo taščica nazadnje vendarla zrastla in ji bo všečna južinica. A ko je pogledala lupino, kjer se je šopiril pritlikavček, se je nasmejala in je pustila staro in mlado taščico v miru.

A tisto jutro je bilo hudo v gozdu. Ker je bilo jutro prav zares lepo, so bile ptice na vso moč razposajene.

Razposajenost pa so stresale nad sinico, ki je od jeze šopirala svoje perje.

"Meniček, meniček!" so gostolete ptice okrog nje. "Kaj si pobegnila iz samostana? Nazaj pojdi, ker si meniček!"

Sinica ni mogla zbadljivk nič več prenašati. Togotovo se je zaprašila daleč v gozd in sedla na taščični grm. V jezi je klijunila okrog sebe, da je drobno listje frotalo okrog nje. Staro taščico se je splašila in je šinila z gnezda. A se trikrat ni zamahnila s petrotimi, da je se sinica zaprašila za njo in že jo je s klijunom oprasnila po drobni glavi. Taščica je samo z očmi trenila, pa je že padla mrtva med travo.

Sinica si je ohladila jezo, a male taščica je postala sirota. Zaman je čakačka mater in je bila lačna, da je le še komaj črkalila. Stiskala se je v tesno gnezdeče in je strahom čakala, kdaj stopi grena smrt iz grmovna.

A grena smrt ni prišla, prišla je samo lisica. Zaduženo je gledala staro taščico, ki je ležala mrtva med travo, in mlado taščico, ki je lačna odpirla svoj kljunec. Lisica je pametna, pa je tako uganila, kaj se je zgordilo in kaj mora storiti. Brž je nabrala potrebu hrane in do sitega napitala nebolegnjene pritlikavčka.

"Na svetu pride vse prav," si je mislila lisica. "Tudi tale pritlikavček bo mogče še moj najzveztejši in najuporabnejši službenik."

In je pitala dan za dnem zapuščeno taščico, ki je čez teden dni že pozabilo, da jo je nekoč mati varovalo. Rada je imela lisico, ki je tako lepo skrbela zanjo in ji prinašala najboljše slasčice. Prav nič se je niti bala, in ko si je zrasla letanja, ji je brez skrb sedala na glavo in ji skakljala po hrbitu.

Lisica je bila vesela, da je postal pritlikavček goden. Rada bi jo bila povabila na svoj dom, da se je bala svojih lisičk, ki bi v svoji norčavosti gotovo že prvi hip požrle pritlikavčka. Zaradi tega jo je učela, naj ostane lepo v gnezdu in naj gre od doma samo tedaj, če bo ona z njo.

Mlada taščica je zadovoljno črkalila in se veselo v hvalnem priklanjanju svojih veliki botri. Poslušala jo je, in čeprav bi bila rada poletela z doma, je vendarle ostala v gnezdu in čakala, kadar jo bova povabi s seboj.

Drugo jutro je lisica res prišla in jo res vzel s seboj. Veselo je mlada taščica letala okrog svoje dobrotnice in jo spremljala daleč skozi gozd. Nič je ni bilo strah, ker se je čutila varno pri svoji zaščitnici. Lisica je molčala vso pot in ugibal sama pri sebi. Sele ko sta prišli na rob gozda, se je ustavila in pokazala na samotno kmetijo, stojecik pod gozdom.

"Tam dolni na dvorišču živi dvajset mojih najboljših prijateljev," je rekla.

A MAID OF COLONIAL TIMES

The Dawson family lived on the edge of the great wilderness—green in summer and gray in winter—but always thought of as “the green wilderness.”

About the Dawson plantation—which grew tobacco mostly—were homes of other Colonial planters, and all dwelt in neighboring friendship. They all had a common enemy—the savage Indian. Many battles had been waged between the red men and the early colonists, and even though peace treaties had been made there remained in the red men’s hearts hatred for their white brothers, and in the hearts of the civilized men was fear of the savage, whose word in peace could never be fully relied upon.

There were two children in the Dawson household, Susan Jane and her younger brother, Bobby. Susan Jane was twelve and Bobby was nine years of age. They attended school in a

little log cabin some distance from their father’s plantation, where all the children of the neighborhood assembled each morning during the school season.

During their recreation hours the children would play at fighting the Indians, some of them representing the savage red men. They as often carried away the children who played at being the colonists as did the colonists take them captives or slay them. It was a rude, savage way of playing, but they were living in a rude, savage world, with little civilization about them.

One morning when Susan Jane started out for school she was alone, Bobby was ill and confined to his bed. But Susan Jane pleaded with her mother to allow her to go to school as usual, though alone.

“I’ll call Peter to follow behind you all the way,” said Mrs. Dawson, step-

"I Much Hurt, Li'l White Papoose," Said the Indian

ping to the back door of the one great living-room and calling to a Negro servant who was chopping wood in the yard. Peter came and followed Susan Jane all the way to the school house. On arriving there Susan Jane found only two pupils, who told her they were waiting for her and Bobby, to explain to them that the teacher had fallen from his horse and hurt his back and that there would be no school for several days.

“And now there is just one more scholar to come, and that is Nancy Stokes,” said Blanche Bennet. She and her brother, Harvey, had been requested by the teacher (who lived at their home) to remain at the school house till the last pupil had arrived, and to tell each the news of his injuries and the postponement of school till the following week.

“I do wish she’d come,” put in Harvey, a restless little fellow who was anxious to get home where he might run and play to his heart’s content.

“Why, if you don’t want to stay here till Nancy comes, I will do it for you,” said Susan Jane. “Nancy goes right past my house, and we’ll go away together.”

“Well, if you will be so good,” agreed Blanche, also glad of having the chance to go home at once.

After the Bennet children had gone out of sight by a turn in the thickly wooded roadway, Susan Jane began to feel a bit nervous. It was the first time in her life that she had ever been alone. And for the first time in her life she knew that she was the only living human creature within a long distance of the school house. Blanche and Harvey were putting extra acres between the school house and themselves very rapidly, and after a few minutes Susan Jane ceased to hear their shouts and laughter.

Susan Jane was a brave little girl, though, and sat down on the door step to wait for Nancy. Had she been quite sure that Nancy would come by the big road which ran past her own home, Susan Jane would have gone on homeward, meeting Nancy on the way. But it often happened that Nancy’s father went to the mill early of mornings and the mill-road ran about half a mile west of the schoolhouse, but through a woods which cut off all view of it. On such occasions Nancy would ride in her father’s wagon, and would get out at the point nearest the school and run across fields to it.

“Sicer se mi pa prav godi,” je go-dnjala. “Jojme, sama se hvalim, da sem pametna. Pa sem neumna, ker sem mislila vogniti pritlikovko za dobro družabnico. A kaj naj ima pritlikavka pamet, ko pa imam tako veliko glavo, da ji pameti se s tremi lučmi ne najdem nikoli nikjer?”

“Sicer se mi pa prav godi,” je go-dnjala. “Jojme, sama se hvalim, da sem pametna. Pa sem neumna, ker sem mislila vogniti pritlikovko za dobro družabnico. A kaj naj ima pritlikavka pamet, ko pa imam tako veliko glavo, da ji pameti se s tremi lučmi ne najdem nikoli nikjer?”

A taščica je videla kuževje in lisino hudovalno. Vedela je, da je storiila nekaj napak in se je zbalila lisice. Skrila se je nekam in se tem skrivaše danes. Dasi njena glava ni dosti večja od lešnika, je vendar v nji toljka pamet, da se lahko živa lisice in se ji pretkano umakne, kadar jo sreča. Male lisice so že davno mala taščica. Lahko se splazi v najmanjšo mišjo luknico, pa naj gre lisice za njo, če more!

A noise in the underbrush near the schoolhouse caused Susan Jane to jump to her feet in alarm. Then a low vocal sound! Susan Jane stood fixed as stone, terror in her heart. Had some Indian stolen upon her here? She listened intently. Another vocal sound, as of someone in pain. Susan Jane began thinking very hard. Suppose it was some poor white hunter

1937 PUDDING

Cut slices of cake that is a little too old to be good and arrange neatly on individual plates.

Make a hot sauce as follows:

1 cupful of sugar.
1 cupful of water.

Grated rind and juice of 1 lemon.

½ cupful seedless raisins.

¼ cupful nut meats.

1 tablespoonful cornstarch dissolved in

3 tablespoonfuls of cold water.

Boil till thick and serve over the cake.

Any kind of cake is good this way. Raisins may be omitted if preferred.

Janus, the Roman God

“All’s well that ends well,” is a very familiar quotation, and in the main it is correct, and yet very, very much depends on the beginning of things. The beginning of anything is its foundation, and if the foundation is strong and right, then the result is apt to be good.

“Everything depends on the beginning” is another familiar quotation, and it is attributed to Janus, the Roman god, who stood for the beginning of all things in that far-off time.

Could you but see a picture or statue of Janus you would think him a queer looking god, for he has two faces. But when you know that the month of January was derived from Janus, and that the god’s two faces stand for the old year that has just passed, and for the new year just beginning, you will understand the reason why this heathen god has an old face looking backward, and a young face looking forward to the new things yet to come.

Could you see this picture you would see a key in the right hand of the figure, and a sceptre or wand in its left. With the key Janus was supposed to lock up the portals of the old year just passed and open the doors of the new.

The Romans believed that Janus waved his sceptre when he wished his subjects to begin a new work. In ancient times the Roman boy and girl never entered on any new task without first appealing to Janus, or bringing him sacrifices, and they thanked him when their tasks were successfully completed by giving him presents.

When you boys and girls start out on a new venture and things do not go exactly right you naturally blame yourselves saying: “I must have been thoughtless and I will try harder the next time. I must not be so careless.” But the Roman lad was wont to cast his responsibilities on the broad shoulders of Janus. He would say, “Janus is not willing to have me continue this work, he has spoiled the beginning of it for me,” and frequently he would drop it and never take it up again.

In these times of do and dare, each of you is his own Janus, looking back into the past, examining your actions, and seeing how to improve upon them. Each one of you must open the door to your future with a key of firm resolve and right determination.

Are you not glad that you have these privileges and that gods are relegated to the study of mythology and fine arts?

Slavo Stine:

PUNČKA SPI

Petelinček kikerika —
"tihol, moja punčka spi." —
Muc mijavka, se dobriva —
"tihol, moja punčka spi." —
Kuzek laja, bevska, vika —
"tihol, moja punčka spi." —
Kak blpa sreda krikla? —
"tihol, moja punčka spi." —
Zibile punčko in ji poje pesmi, kolikor jih zna; —
veter v oknih pa ji svoje bajke taho sepeta.

Mati v sobo je stopila —
"tihol, moja punčka spi;" —
Mati po prstih odhiti —
čuje: Milka več ne poje, —
gleda: Milka tudi spi . . .

Tedaj pa je priživiljal po polju Bolkov vnuček Simek, ki se ga je starček skrival, kot že zdavnaj ne:

“Deček moj, pojdi po hitro in ogrebe! V kaje naj ga vzame, če ni žive duše na spregled!”

Pričelo se je mračiti.

Cebelo so se vedno visele na lipi. Kar jih je bilo zgoraj, so začutile mráz, kar notranje so bile zadovoljne na točem.

Tedaj pa je spet zapiskal.

Kakšen lep roj mi je usel čez vodo. Nikoli si nisem mislil, da pojdejo roj reke! Je mrmar v svojo brado stari Bolkov ded, puhal dim in premisil, kako naj pride do čebela.

Naposlod je žalosten obsedel pred svojo kočico:

“Nekoga moram dobiti, da mi jih ogrebe! A kje naj ga vzame, če ni žive duše na spregled?”

Pričelo se je mračiti.

Cebelo so se vedno visele na lipi. Kar jih je bilo zgoraj, so začutile mráz, kar notranje so bile zadovoljne na točem.

Tedaj pa je priživiljal po polju Bolkov vnuček Simek, ki se ga je starček skrival, kot že zdavnaj ne:

“Deček moj, pojdi po hitro in ogrebe! V kaje naj ga vzame, če ni žive duše na spregled!”

Poredni palček pa se je zdaj dolgočasil. Zjutraj ga je zeblo in spustil se v nežje ter hitel na obrov teke, kjer se so bile varno spravljene v vrči in kmalu zaprte v nov panji, kjer so potabile na kralja in se zadovoljile s svojo mlado kraljico.

Poredni palček pa se je zdaj dolgočasil. Zjutraj ga je zeblo in spustil se v nežje ter hitel na obrov teke, kjer se so bile varno spravljene v vrči in kmalu zaprte v nov panji, kjer so potabile na kralja in se zadovoljile s svojo mlado kraljico.

Poredni palček pa se je zdaj dolgočasil. Zjutraj ga je zeblo in spustil se v nežje ter hitel na obrov teke, kjer se so bile varno spravljene v vrči in kmalu zaprte v nov panji, kjer so potabile na kralja in se zadovoljile s svojo mlado kraljico.

In tak je kačji pastir še dandanes spremljen v dolgega hrošča s nim spremljeniščim se plaščem.

In ta hrošček je bil prvi kačji pastir v katerem je Bog za kazen spremljen drobnočake, pa se je lagal čebelje, jih premotil, da bi bile kmalu na noge.

In tak je kačji pastir še dandanes spremljen v dolgega hrošča

Mladinski dopisi

Contributions From Our Junior Members

OAK CREEK, COLO.

DEAR EDITOR:
I am writing again because I want to keep up my articles every month. I hope the juveniles make a resolution for 1937 and write more frequently. It can be done, for "where there's a will, there's a way."

Oak Creek is having plenty of snow and lots of winter sports. We have a safety zone where we can sleighride and be free from the danger of automobile accidents. This safety zone was sectioned off because a boy was very badly injured when sleighriding.

Our school gave us the opportunity to sell Christmas Seals to help defray expenses incurred by the county nurse.

ANNA BELL CHADEZ,
No. 21, SSCU.

PITTSBURGH, PA.

DEAR EDITOR:
On New Year's there was held the 8th annual Rose Tournament in Pasadena, Cal. Thousands of people thronged the streets as the grand parade of roses passed by. People from all over the country were present. The radio broadcast the event, and people able to witness the proceedings were able to hear it.

The announcer gave in full details the picture of this colorful parade. Bands furnished the music, display of beautiful tangerine trees, etc. Rosettes of Roses was another feature. There thousands of beautiful American beauty roses were shown to the spectators. Then came more bands, preceded by girls carrying beautiful bouquets of flowers, and these were followed by a man riding a graceful horse. Lickshaws with Japanese girls were displayed, including Madame Butterfly who recently arrived from Japan. There as the Fountain of Youth, a colorful tray with 13 girls seated around it and amidst beautiful roses.

Carnations, roses, ferns, sweetpeas, lilies, gardenias, and the like decorated the scene. During the broadcast several people were interviewed.

MARY ZUGELL (age 13),
No. 26, SSCU.

ELY, MINN.

DEAR EDITOR:
This is your new Ely correspondent skilling the typewriter (with pen and ink) for the first time and bringing to you the news of the New Year pictured rough rose-colored glasses.

Old man weather seems to be up to its old tricks again. Although we had few days of warm weather it is cold again. Perhaps it will get warm by the time this letter appears in print. Now at Christmas has passed about the only thing left to do is to admire the gifts received. Little Stan (my brother) certainly has a lot of admiring to do.

The time is not far away when another juvenile convention will be held.

Ely, Attention, juveniles, and get yourself prepared for the contest, about the best thing to do right now is to check on all your friends and find whether or not they are members. If they are, then give them the good old sales talk. At present no special date has been set, but we might assume that it will be held the same month as the last juvenile assembly.

Here is a joke which I prepared especially for the juvenile page. Little Al: I'm going to buy a combination radio and phonograph that I can carry with me at all times.

Little Stan: I don't believe it.

Al: Well, look at this ad, it says, at last, a combination radio and phonograph that fits your pocketbook.

While looking for a recipe to make cookies, I noticed one with a misprint which read: "Bake in a cold oven for ten minutes." I'll bet even the girls didn't make cookies with a recipe like that one.

Now that the merchants have distributed their calendars I derive great pleasure in looking over the important dates of the year. Needless to say, I like for the holidays in every month.

February there are three days of celebration, including the birthdays of Lincoln and Washington, and Valentine's Day. By the way, if I receive any valentines from any of you juveniles, I'll return the favor.

This is one of my New Year's resolutions: To write for the juvenile department of Nova Doba once every month.

I made the following up myself: He who writes in newspapers, secures a seat wisdom in English and spelling. My people are happy one day and the next. Here is some advice to such persons: Happiness is a great possession. When you have it, keep it.

The old clock on the wall tells me at my time is up, so I'll just say goodbye, and lots of good luck to all.

ALBERT PECHAVER (age 15),
No. 2, SSCU.

ASPN, COLO.

DEAR EDITOR:
I have made a New Year's resolution to write an article in the Nova Doba for the juvenile section once a month. I have received compliments for my articles in the juvenile section, but those praises, in part, should go to the Editor also for correcting my contributions.

Why don't more juveniles write for the Nova Doba? Of course, I realize that most of us would just as soon sit down and read the efforts of others in preference to writing our own. But if all assumed and practiced this idea, then the juvenile section would be devoid of contributions. Even our seniors find the juvenile articles interesting.

Now that vacation is over I suppose most of us are back in schools, with our heads buried deep in the books. My vacation lasted two weeks, starting December 20 and finished January 4. To me it seemed but a matter of two days instead of two weeks. Santa

top of Aspen Mountain on Richmond Hill! It is called the Highland Bavarian Winter Sports Club, which is owned by a group of wealthy men from New York, Denver and Los Angeles. There are a couple of skiers from the Alps in Switzerland and Italy. They say that Aspen has the prettiest mountains and the best site for skiing in the whole of North America. A company from Hollywood is planning to take moving pictures of skiers here.

On Dec. 27 the newsreel took pictures of the opening of ski club and lodge. Little Stan, here is a good place to show us what a good skier you are. Also I want to thank you for your nice Christmas card.

JOSEPHINE OBLOCK (age 11),
No. 47, SSCU.

LORAIN, O.

DEAR EDITOR:
This is my first letter to the Nova Doba. There are four of us in our family and we all belong to Lodge No. 6, SSCU. My father is secretary and held the office of recording secretary for many years.

On Christmas night the Ladies' Household Club presented a play under the supervision of Mrs. J. Strukely and Mrs. J. Kotnik. I took the part of a policeman and baggage man. My brother was a bad boy (in the play).

My homeroom recently dramatized "El Whiting loses his gin." Although I was only the stage manager, I was satisfied with my part.

STANLEY OSTANEK,
No. 6, SSCU.

GILBERT, MINN.

DEAR EDITOR:
This is my first letter to the Nova Doba. I have been reading the letters submitted by the boys and girls, and I have enjoyed them all very much. So much, in fact, that I decided to write, too. I am 13 years old and in the eighth grade. I am also a member of SSCU Lodge No. 20. We were asked one day in school to write a poem and I made this one up.

CHIPMUNK AND HIS THOUGHTS

The chipmunk sat in his home in a tree Thinking with all his might, what he should be?

A doctor with specks? Oh, no, siree, He said to himself, no operation for me.

A lawyer who sits in his office all day, Writes a few words, gets hundred for his pay?

But me! I am too dumb to become one Who sits in his home in a hickory tree.

At last a thought came into his head. Said he, I'll get married to sweet Betty Ned.

And be a husband. He did lead a married life And had every morning six loaves of bread to knead.

FLORENCE PIKE.

MILLVALE, PA.

Minili so božični prazniki in z njimi so še tudi naše božične počitnice za eno leto. Morala sem spet nazaj z doma. Vendar se moram povrhati, da sem imela lepo in prijetne božične praznike. Tudi Miklavž me je obiskal s precejšnjimi darili. Svede so tudi

oferite oziroma o zasluzka naših rodiljev, in najbrž Miklavž ne bi bil tako radoaren, če ne bi bil Mr. Roosevelt ponovno izvoljen za predsednika Združenih držav. Naš se povem, da smo v naši High School in Millvale imeli oblikovali poskusno glasovanje od predsednika in Mr. Roosevelt zmagal s trietirinščino večino.

Zadnja konvencija JSKJ je napravila precej dobrega za bodočnost. Jednote in posebej še za napredek mladinskega oddelka. Svet po natek mladinski članji in članice imeli priliko obiskati zeleno Minnesota sredi leta, ko se je vrnila tam druga mladinska konvencija. Svede, delegati bodo tisti, ki bodo dobili največ članov za mladinski oddelki.

Tu pri nam imamo milo zimo brez snega, kar pa se nam mladini že nista kaj prav. Naše sanke morajo počivati, mi pa jih žalostno ogledujemo; etudi so še novi, niso za nikako rabo.

K sklepnu pozdravljam vse člane in članice mladinskega oddelka in tudi g. urednika, ki se mora truditi z našimi dopisami.

MARIE KOVACIĆ (12 let),
drustvo št. 26 JSKJ.

ELY, MINN.

DEAR EDITOR:
I have made a New Year's resolution to write an article in the Nova Doba for the juvenile section once a month.

I have received compliments for my articles in the juvenile section, but those praises, in part, should go to the Editor also for correcting my contributions.

Why don't more juveniles write for the Nova Doba? Of course, I realize that most of us would just as soon sit down and read the efforts of others in preference to writing our own. But if all assumed and practiced this idea, then the juvenile section would be devoid of contributions. Even our seniors find the juvenile articles interesting.

Now that vacation is over I suppose most of us are back in schools, with our heads buried deep in the books. My vacation lasted two weeks, starting December 20 and finished January 4. To me it seemed but a matter of two days instead of two weeks. Santa

Claus treated me nice this Christmas. I received many practical gifts, one a check of \$2.00 as prize for one of my recent contributions to the Nova Doba.

At this time I want to thank the officials responsible for this award. The day after Christmas I was walking on the sidewalk when all of a sudden there appeared before me a moving cloud of smoke; lo and behold, who should emerge from this walking cloud but Little Stan himself. The source of the smoke was a cigar being puffed upon rather viciously by the national honorary chairman of the juvenile publicity committee. Stan told me that he received quite a few cigars and cigarettes for Christmas, including a carton of "love" cigarettes from Milwaukee.

In one of his recent articles he wanted to know whether or not he should change his name. I believe that Little Stan is most suitable and is to be preferred to a name like "Daddy Long Legs."

(Continued Next Month)

"Oh, come, Von, don't fool us," said Miss De Vesse with a forced laugh.

"Uncle, what's wrong?" cried Louise as she ran to desk and tried to move the body. But it would not budge. She drew her hand from his chest and fainted at the sight; it was covered with bright red blood.

Read the concluding installment next month and see if your conclusion is correct.

said Kent as he turned on the lights and walked smilingly into the room followed by Jacobs.

"Now, Mr. Von Hodden, show us the clues," said Carroll. But the figure at the desk did not stir.

"Oh, come, Von, don't fool us," said Miss De Vesse with a forced laugh.

"Uncle, what's wrong?" cried Louise as she ran to desk and tried to move the body. But it would not budge. She drew her hand from his chest and fainted at the sight; it was covered with bright red blood.

Read the concluding installment next month and see if your conclusion is correct.

ALBENA NOSSEE (age 15),
No. 132, SSCU.

NAGRADE

Za dopise, priobčene na mladinskih straneh Nove Dobe meseca decembra 1936. so bile nakazane nagrade po en dolar (\$1.00) vsakemu sledenemu mladinskom dopisnikom:

John Chacata, društvo št. 162, Enumclaw, Wash.; Albina Nose, društvo št. 132, Euclid, O.; Jennie Simene, društvo št. 70, Chicago, Ill.; Albina Jan-car, društvo št. 6, Lorain, O.; Victoria Kumse, društvo št. 6, Lorain, O.; Robert Jurgel, društvo št. 26, Pittsburgh, Pa.; Bertha Kral, društvo št. 26, Pittsburgh, Pa.; Frank Kotnik, društvo št. 25, Eveleth, Minn.; Marie Russ, društvo št. 66, Joliet, Ill.; Anna Prosen, društvo št. 173, Cleveland, O.

DOPISI

Cleveland, O.

Ko dobim v roke naše glasilo Nove Dobe, najprej preglejam jednotine in društvene objave, ker te me kot člana najbolj zanimajo; potem šele pridejo na vrsto novice. Vidim pa, da so dopisi do članov in članice našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, vse prizadelna en ali drugi način. Marsikomu ni bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadelnih članov. Na kratko rečeno, društvo je založilo lepe stotake za asesmente svojih članov in članic, da jih obvaruje suspencijske. Denar, katerega je društvo založilo, je skupna društvena ali članska last in ne last prizadelnih članov. Marsikomu je bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadelnih članov. Na kratko rečeno, društvo je založilo lepe stotake za asesmente svojih članov in članic, da jih obvaruje suspencijske. Denar, katerega je društvo založilo, je skupna društvena ali članska last in ne last prizadelnih članov. Marsikomu je bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadelnih članov. Na kratko rečeno, društvo je založilo lepe stotake za asesmente svojih članov in članic, da jih obvaruje suspencijske. Denar, katerega je društvo založilo, je skupna društvena ali članska last in ne last prizadelnih članov. Marsikomu je bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadelnih članov. Na kratko rečeno, društvo je založilo lepe stotake za asesmente svojih članov in članic, da jih obvaruje suspencijske. Denar, katerega je društvo založilo, je skupna društvena ali članska last in ne last prizadelnih članov. Marsikomu je bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadelnih članov. Na kratko rečeno, društvo je založilo lepe stotake za asesmente svojih članov in članic, da jih obvaruje suspencijske. Denar, katerega je društvo založilo, je skupna društvena ali članska last in ne last prizadelnih članov. Marsikomu je bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadelnih članov. Na kratko rečeno, društvo je založilo lepe stotake za asesmente svojih članov in članic, da jih obvaruje suspencijske. Denar, katerega je društvo založilo, je skupna društvena ali članska last in ne last prizadelnih članov. Marsikomu je bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadelnih članov. Na kratko rečeno, društvo je založilo lepe stotake za asesmente svojih članov in članic, da jih obvaruje suspencijske. Denar, katerega je društvo založilo, je skupna društvena ali članska last in ne last prizadelnih članov. Marsikomu je bilo mogoče plačati asesmenta, ker je bil brez dela ali zasluzka, in če je imel kakše prihranke, so bili v največ primerih zamrznjeni ali izgubljeni tu ali tam. Bil sem takrat v nadzornem odboru našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, in značilno je, da je društvo pomagalo svojim članom stoprocentno, ne v korist društva, ampak v korist težko prizadel

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglašev po dogovoru.

Naročna za člane 72c letno; za nečlana \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN
of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$2.72 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XIII. NO. 2

Soncu naproti

Doli na jugu, onstran ravnika, imajo prebivalci južne zemeljske poloble zdaj visoko poletje, kakršno je pri nas v začetku julija. Kraje tam doli obseva sonce načično in jih daje polno mero gorkote. Nas tu na severni zemeljski polobli pa pride sonce pogledat le za par ur na dan, in še takrat nas gleda postrani, kot da si nismo na roke. Mnogokrat pa nam še tisti kratki in medli sončni sij zakrijejo megle ali snežni viharji.

Nič čudnega ni torej, če si v teh mrkih zimskih dneh marsikateri izmed nas zaželi iti soncu naproti v kraju, kjer se smeje pomlad ali poletje. Nekateri redki posamezniki si zamorejo to privoščiti in si tudi res privoščijo, toda mi nismo med tistimi in najbrž nikoli ne bomo. Ne preostaja nam torej nič drugega, kakor da potrežljivo čakamo na povrat sonca.

In sonce bo prišlo. Prav za prav se že vrača k nam, ker je že prešlo svoj zimski obrat. To se pravi, sonce se ne pomika k nam, ampak zemeljska os se je že pričela tako obračati, da bo severna zemeljska polobla vedno bolj in bolj izpostavljena direktnemu sončnemu siju. To pa bo spet privabilo pomlad in poletje v naše kraje. Že gremo soncu naproti, kajti naša severna zemeljska polobla se je pričela nabitati proti njemu. To naj nam bo v bodrilo, da ne bomo obupovali v mrzlih in neprijetnih zimskih dneh.

Kdor more, stori prav, da vjame vsak sončni žarek, ki nam ga nudi zimska sezona. Prav je pa tudi, da posebno v teh časih še na druge načine iščemo sonca. To umetno sonce je dobro duševno razpoloženje. Ne pozabimo, da dobro duševno razpoloženje blagodejno vpliva tudi na naše telensko zdravje. Tako sončno duševno razpoloženje najdemo v družbah, zabavah in drugih razvedrilih, ki so po naših okuisih, pa tudi v kultiviranju pravega priateljstva. Brez priateljstva bi bil svet ena sama pusta zima. Človek brez priateljev ne more biti srečen, pa če je do vrata zasut z denarjem.

V resnici zlobnih ljudi je primeroma malo na svetu; dobri so v veliki večini. Vsled tega si v normalnih razmerah skoraj vsak dober in pošten človek najde priatelje. Obdržati pa more priatelje le tisti, ki zna in hoče sam biti dober priatelj, ki zna malenkostne nevšečnosti pregledati, ki ne sumi priatelja slabih ali sebičnih namenov, dokler nima pravih vzrokov za to, in ki je sam toliko možat, kolikor pričakuje tega od drugih. Priateljstvo ne more biti enostransko, to se pravi, zanj mora biti vedno nekaj žrtve od obe strani. Seveda, kdor pa hoče priatelje le izrabljati v svoje sebične namene, bo kmalu ostal sam.

Resnica je, da najdemo povsod nekaj ljudi, s katerimi je težko ali nemogoče izhajati. K sreči so te vrste ljudje redki, vendar eksistirajo. Take je najboljše puščati v miru in se jih izogibati. Kaj bi se prepriali, ko je življenje tako kratko in svet tako velik!

Naše društveno življenje nam daje mnogo prilik za kulтивiranje priateljstva. Na društvenih sejah in prireditvah se mnogokrat snidejo soročne duše, v kateri se razzare prava priateljstva. To je toliko lažje, ker naša podpora društva so skupine, ki so se prostovoljno združile za medsebojno pomoč. Vsak, ki vstopi v podporno društvo, ve, da bo od drugih podpiran, če bo potreben, da bo pa tudi on podprt drugi, če bodo potrebeni. Nekaj je pač sebičnosti v tem, to da ne toliko, da bi škodoval ali da bi kalila priateljstvo.

Bratje in sestre, skrbimo, da bo naša J. S. K. Jednota najbolj sončna in najbolj priateljska organizacija v tej deželi. K temu bomo prispevali in pripomigli, če se izogibljemo nepotrebnih prerekanj in preprirov in če skušamo po naših prilikah preprečiti vsako krivico napram posameznikom in napram skupni organizaciji. Nestrankski sistem naše organizacije nam daje za to zelo dobro podlago, ker nas navaja, da spoštujemo prepričanje vsakega, pa bilo tako ali tako. Ako bomo ta navodila lojalno upoštevali, more biti le v čast in korist nam in skupni organizaciji.

Vedno bi morali pomniti, da so pravila tako dobra, kakor dobri so člani, ki naj bi jih upoštevali, da je Jednota tako dobra, kakor dobri so njeni člani.

Sončno, priateljsko razpoloženje v organizaciji, ki temelji na trdni finančni podlagi in ki je priznano poštena in točna organizacija, je najboljša vaba za nove člane. In taka je ter naj ostane naša J. S. K. Jednota.

To zavestjo stopimo v novo leto in na podlagi te zavesti se lotimo novega dela. Letošnje leto se bo vršila druga mladinska konvencija JSKJ, in od nas je odvisno, da bo še bolj uspešna, kakor je bila prva. Že zdaj vzemimo v seznam vse prospektivne nove člane, ki jih upamo pridobiti, da bo naša tozadevna aktivnost kot jarki sončni žar poplavila vso deželo, kakor hitro nam bo glavni odbor predložil načrte in pogoje. Pojdimo soncu naproti!

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
da bi se kje na svetu našla ženska, ki bi priznala, da je grda. Vpisnina in mesečna članarina je pet dinarjev. Jaz nameravam klubu poslati kar 60 dinarjev skupaj.

Na starega leta večer, na novega leta dan ter še dva dni in dve noči potem me je zelobolela glava. Pa mormam takoj izjaviti, da ne od pijače, kar je res žalostno. Saj, če bi me bilabolela od pijače, bi pač vedel, ker ne bi bilo prvič, in, upam, da tudi zadnjji ne. Glavobol v znamenju alkohola je nekako častno trpljenje, kot za domovino, za obmejne rojake ali za govornice na banketih in surprise parties. In pri pijači človek sem plača za svoj glavobol, zato ga sme tudi s ponosom nositi postrani ali kakor hoče. Tak glavobol bi se bil spodbobil za novoletno sezono, in mnogi so ga bili tudi do stoprocentne solventnosti deležni, toda ne jaz.

Moj glavobol sem dobil brezplačno, in sam ne vem kje, kako in zakaj; niti ne vem, če je bil kavkaškega pokolenja. Pa sem ga pasel vse novoletne praznike in študiral kaj bi z njim. Dohtarju, ki mu je dal neko čudno latinsko ime, sem dejal, da mu naj da najgršime, kar jih premore Herodot in Pilatujev jezik, češ, morada se bo mrha ustrašil lastnega imena in zbežal.

Ko sem končno v idealnem jesiharskem razpoloženju zlezel iz postelje, sem šel tja, kjer Bog roko ven moli. Tam sem srečal prijatelja Caheja, kateremu sem brž zaupal mojo afro s čudnim novoletnim glavobolom. Cahej je drugače dober fant, samo pijače ne more videiti in v dohtarje ne verjam. Pa me je odločno naskočil:

"Tisto latinsko ime, ki ga je dohtar dal tvojemu glavobolu, je bunk. Glavobol je bil čisto iz drugih virov. Ali ne veš, da je bil na sliki slavne delegacije, ki je bila priobčena v Novi Dobi z dne 30. decembra, tudi tvoj kisht? Ali ne veš, da si v isti številki povabil vesoljno člansko, da lahko, za zaprtimi vrati in brez prič, obukna vsakega, ki ga najde na sliki, če ima kakšno pertožengo naprjam njemu? Ali si moreš misliti, koliko bunk je priletelo na tvojo naslikano butico in od tam pa kaken neznanem natu na originalno bučo? Da je televizija, to veš; da je telepatija, tudi veš! In kdo more reči, da nì kakega procesa, po katerem se lahko prenašajo tudi bunke slike na original? Jaz sem popolnoma prepričan, da je tudi taka sila, samc ne vem, kako bi jo imenoval. Še najprimernejše ime bi morda bilo telebunkija!"

Cahej je prenehal, zvrnil časno raki in me vprašajoče pogledal. Jaz pa sem si podprl brado, zazrl se v neznanega junaka pri bari in vzdihnil: "Now, I wonder . . ." A. J. T.

NENAVADNE NEZGODE LETA 1936

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ako pes ugrizne človeka nič nenavadnega, toda v Shreveportu, La., je dveletni Larry Cobb odgriznil rep domačemu psičku. Pes je civil, ker ga je bolelo, toda druge nesreče ni bilo. V Atlanti, Ga., je pa 17-mesečni Jack Bone odgriznil kos pracej velike nestrupene kače. Jacku ni nič škodovalo, toda kača je poginila.

V York county, Pensylvanija, je neki farmer zakopal za okrog \$6,000 v bankoveh neke na svojem posestvu. Po nej je neki mogel spomniti na tančno kraja, kjer je bil denar zakopal in ga ni mogel najti

celih deset let. Zakopani zaklad je našel šele lanskega oktobra, toda bankovci so bili močno strohneli. Zvezni zakladniški urad pa je še vendar mogel najti toliko priljčno dobro ohranjenih koščkov bankovcev, da bo farmerju nadomestil vsaj del zaklada.

Nekje v Oklahomi je Mrs. A. L. Brannon pred dvajsetimi leti izgubila svoj demantni prstan. Lani je pulila korenje na svem zelenjadnem vrtu in na enem izpuljenih korenčkov je bil lepo in trdno nataknjen njen pred dvemi desetletji izgubljeni demantni prstan. Korenjevome sem je bilo nedvomno padlo nad prstan v zemlji, ko renina je pogurala skozi istega in se polagoma tako odebilila, da je prstan dobro prijet ostal na korenčku.

V Ovidiu, N. Y., je čebela priletela v avtomobil, katerega je vodila Miss Elizabeth Jolley.

Ko je deklica skušala čebelo odgnati, je zgubila kontrolo voza in je trčila v drugi avtomobil, ta je trčil v tretjega in tretji v četrtega. Vsi štirje avtomobili so bili znatno poškodovani. Podobno se je zgodilo Miss Marjorie Lowe v Nebraska, ki je hotela pregnati kobilico, katera je bila skočila v njeni naročje. Pri tem je zgubila kontrolo nad avtomobilom, ki se je zvrnil v jarek, in eden sopotnikov je pri tem izgubil življenje. V Old Saybrooku, Conn., je miš, ki se je pojavila v avtomobilu, povzročila kolizijo, v kateri sta bila močno poškodovana dva avtomobila.

V East Hamptenu, Conn., je Mrs. Schleidt polagala svojega triletnega fantička k počitku. Razposajeni fantiček je breal, kakor imajo taka deteta navado, zadel mater v obraz in ji zlomil čeljust. Dobra mamica je moralna iskati pomoči v bolnišnici.

Za posest Madrida so se skorito vedeni v jarek, in eden sopotnikov je pri tem izgubil življenje. V Old Saybrooku, Conn., je miš, ki se je pojavila v avtomobilu, povzročila kolizijo, v kateri sta bila močno poškodovana dva avtomobila.

V East Hamptenu, Conn., je Mrs. Schleidt polagala svojega triletnega fantička k počitku.

(Nadaljevanje s 1. strani) priredi primereno slavnost, podrobnosti katere bodo pravčasno objavljene.

Častno članarino S. N. Čitalnici v Clevelandu, O., v znesku \$6.00 je poslalo društvo Lunder Adamič, št. 20 SSPZ.

**RAZNO IZ AMERIKE IN
INOZEMSTVA**

(Nadaljevanje s 1. strani) RAZNI BOGATAŠI so pred novemborskimi volitvami izjavljali, da se bodo izselili v inozemstvo, če bo Roosevelt ponovno izvoljen, češ, da vsled prevelikih davkov v Zedinjenih državah ne bodo mogli dihati.

Po volitvah so lepo tih in jim ne pride na misel, da bi se izselili, ker dobro vedo, da so v inozemstvu davki neprimerno večji kot v Zedinjenih državah. V tem se zavetišča v Rhodi Islandu, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največji učenjak tedanje Amerike. Prvotni koncu sedemnajstega stoletja so Nemci dobro naselili ob zalivih reke Hudson in Delaware. Dne 6. oktobra 1683 je v Philadelphia priplula mala jadrnica, ki jo nazivajo "nemško Mayflower." Privozila je skupino nemških Menonitov. Eden izmed njih, Franz Daniel Pastorius, ustanovitelj Germantowna, je slovel kot največ

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Nova Doba

CURRENT THOUGHT Contrary to General Belief

Happily, all this talk about our Slovene-speaking members not wanting to give the English-speaking members a break in the management of the SSCU is mostly inflated myth.

No better proof is needed to explode this general misunderstanding than to look over the list of delegates who attended the 15th quadrennial convention. On paper as published in the Noya Doba they were just so many names, but if their ages were given, and the number of American-born, the proportion would surprise the great majority of readers.

The largest per centage of English-speaking delegates, who are also gifted to speak the Slovene tongue, came from the senior lodges, some of whom elected two young delegates. Other branches sent as representatives one English-speaking and one Slovene-speaking. This added to those representing the English-conducted branches presented a formidable group of young men and young women who expressed themselves on the convention floor.

The larger majority of our members are Slovene-speaking. Yet when the time arrived to decide as to who shall formulate the policy for the next four years, our members did not hesitate to elect young blood as delegates to the most important national assembly within our Organization.

To the credit of the young men and young women, delegates to the 15th assembly, it may be said that they strived to their level best to justify the confidence placed in them by their seniors.

Perhaps years back, when the SSCU was just beginning to implant itself firmly in the fraternal field, some of the English-speaking element, those with years of American heritage, might have frowned upon the efforts of the immigrants—better known as foreigners, “kreiners”, etc.

But, in later years, when constructive ideas were carried out in a decided advantage to all members—when the true quality of the membership manifested itself in the many unselfish acts of charity and a helping hand when one was most needed, then our fraternal was given proper recognition.

By this time our brothers and sisters who organized the SSCU, keenly resented the unfriendly attitude of the American-born. And when the latter strived to contribute their efforts and energies to the cause, it was taken with suspicion and distrust. The accomplishments were guarded jealously against possible unintentional, misgivings.

When the boy and girl of Slovene descent began to reach the adolescent state, our seniors looked forward to the time when their offsprings would carry on the work so nobly begun. The seniors helped to organize English-conducted branches, contributed money from their own lodge treasury, transferred some of their members, and helped in many other ways, mostly through personal contact, to give the youngsters a real opportunity to get organized.

That this spirit of unselfishness is still at a high pitch is demonstrated by the proportionately large number of English-speaking delegates who attended our last convention.

While the personnel of the present supreme board consists of members who are acquainted with both languages, the trend at the 15th quadrennial convention was to increase the English-speaking representation who could also understand some Slovene.

The new supreme board which takes office this year consists of seven officers who presumably have been born in the States, and who have attended public schools including universities.

Certainly this is convincing proof that our Slovene-speaking members are far from being selfish insofar as the management of the SSCU is concerned. They are liberal in their efforts to show to the younger set that they invite their opinions and ideas.

Lodge No. 78

Salida, Colo.—Members of attend in full numbers our coming meeting, which will be held Sunday, Jan. 17, beginning at 10 a.m. Important matters will come up for discussion at this meeting, including the permit for the sale of refreshments. Further details will be given at the meeting.

Anton Gaber, Sec'y.

How Cold Is Measured

Mercury is the solution used in ordinary thermometers. Since mercury solidifies at 38.8 degrees below zero Fahrenheit, alcohol may be used as a registering agent for temperatures to nearly 248 degrees below zero at which point it crystallizes. Gas is the medium for measuring lower temperatures.

I want to take this opportunity to invite our members to

A Bit Here and There

Lorain, O.—With the first half of the current bowling season already gone, it is high time that the lodge bowlers get together and reorganize the bowling team. It has been pretty hard for some of the fellows to get together because of the different shifts that interfere. Then most of the fellows have been busy bowling for the different leagues that have been in progress. As time marches on, we have the younger generation coming up. So all those interested in bowling please attend the monthly meeting Sunday, Jan. 17, after which time we will discuss plans for reorganizing the team. Then how about the ladies? I know that there are some good lady bowlers in our midst, so, come on, you, too, ladies. Or perhaps you would like to have the Joliet ladies tell how much fun it is. Are you going to be there Sunday?

At the meeting held Dec. 20 elections were held. Joseph Jere was unanimously re-elected president, as were the rest of the officers. Officers for 1937 are as follows: Joseph Jere, president; Louis Balant, vice president; Matt Ostanek, secretary; Frank Jancar Sr., treasurer; Frank Jancar Jr., recording secretary; Miss Hermine Zortz, Joseph Zgong and Andrew Mejak, trustees, and Frank Jancar Jr., athletic supervisor. The year 1936 has been a very successful one for the lodge, so let's make 1937 even more so.

Besides being official organ of the SSCU, Nova Doba also makes an excellent bureau for missing persons, receiving a response direct from the party within a week. But I have been wondering whether it would have done any good before Ernie was found. Congratulations, Esquire Palec!

Frank Jancar Jr.,
Rec. Sec'y, No. 6, SSCU.

Lodges Hold Joint Banquet

Jan. 31 in S. N. Home

Butte, Mont.—At the annual meeting of St. Martin Lodge, No. 105, SSCU, it was decided to hold a joint banquet with lodge Western Sisters, No. 190, on Sunday, Jan. 31. Our regular monthly meeting has been changed from Jan. 17 to Jan. 31, and shall commence at 7 p.m. At this meeting will be sworn in the lodge officers of both lodges for the year 1937. Therefore, members of both lodges are cordially invited to attend the joint banquet on Jan. 31.

All members of Lodges Nos. 105 and 190 will be admitted free to the banquet. Wives and husbands, if not members, are also invited and they will be charged an admission of 50 cents each.

I might mention that this banquet shall observe the 25th anniversary of St. Martin Lodge, No. 105, SSCU. The two charter members still among us are Bros. Martin Evetz and George Sneler. Bro. Martin Evetz was the first president, while Bro. Sneler was the first treasurer. We hope that this pair will be able to attend our 25th anniversary.

To this banquet I also invite our brother editor-manager.

John Petritz, Pres.

BRIEFS

Annual meeting of the SSCU Supreme Board

will start Saturday, Jan. 30, 1937, at the Union's home office in Ely, Minn. Both the old supreme board and the new one elected at the 15th quadrennial convention held in Cleveland last year will be on hand. Supreme trustees will commence their regular audit of books on Monday, Jan. 25.

Range SSCU Ledges interested in basketball will meet through their representatives at the Union's headquarters in Ely, Minn., on Sunday, Jan. 17. Purpose of the meeting, which has been called together by Stan Pechaver, is to discuss plans for the annual Minnesota State SSCU Basketball Tournament scheduled to take place in Gilbert sometime in March. Little Stan is in charge of the tournament this year.

At the meeting held Dec. 20

elections were held. Joseph Jere was unanimously re-elected president, as were the rest of the officers. Officers for 1937 are as follows: Joseph Jere, president; Louis Balant, vice president; Matt Ostanek, secretary; Frank Jancar Sr., treasurer; Frank Jancar Jr., recording secretary; Miss Hermine Zortz, Joseph Zgong and Andrew Mejak, trustees, and Frank Jancar Jr., athletic supervisor. The year 1936 has been a very successful one for the lodge, so let's make 1937 even more so.

Besides being official organ of the SSCU, Nova Doba also makes an excellent bureau for missing persons, receiving a response direct from the party within a week. But I have been wondering whether it would have done any good before Ernie was found. Congratulations, Esquire Palec!

Frank Jancar Jr.,
Rec. Sec'y, No. 6, SSCU.

With the Cardinals

Struthers, O.—Now that the holidays are over we hope everyone has resolved to make this year the best. We hope everyone resolves to attend every meeting and to enroll new members.

We certainly hope the juvenile members of our branch enjoyed our little Santa Claus, Bobby Micholic, who presented each member with a gift.

The election of new officers was about the same, excepting that Molly Slabe replaced Frank Glavic as vice president, and that Rose Slabe replaced Stanley Pogacnik as trustee.

Here is an extra added flash: Mrs. Jennie Glavic announces the engagement of yours truly to Rudy Cikulin of Youngstown, O., son of Mrs. Theresa Cekuline. Mrs. Jennie Glavic also announces the engagement of her son, Frank, to Anne Krammarich, daughter of Mr. and Mrs. Joseph Krammarich of Youngstown, O.

Until we meet again through our official organ I will say: May you all have a healthier and a more prosperous year.

Jennie Glavic,
No. 229, SSCU.

National SSCU Athletic Board

Editor's Note: The following list of athletic supervisors is incomplete and more are to be added as lodge secretaries make their reports.

MINNESOTA

Joseph Kovach, 342 E. Sheridan St., Ely, Minn., Lodge No. 1.

Stan Pechaver, 648 E. Camp St., Ely, Minn., Lodge No. 2.

Joseph Sayovetz, 738 E. Camp St., Ely, Minn., Lodge No. 184.

Anton Zaverl, R. 1, Box 68, Ely, Minn., Lodge No. 200.

PENNSYLVANIA

Frank F. Pezdire, 427 Schuykill Ave., Reading, Pa., Lodge No. 61.

L. P. Boberg, 5414 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa., Lodge No. 196.

Theodore Kukich, Box 42, Export, Pa., Lodge No. 218.

Joseph Yearn, R. D. No. 1, Turtle Creek, Center, Pa., Lodge No. 221.

Stan Progar, 400 Center St., Springdale, Pa., Lodge No. 228.

OHIO

Frank Jancar, Jr., 1686 E. 32d St., Lorain, O., Lodge No. 6.

Frank Drobnic, 1117 E. 64th St., Cleveland, O., Lodge No. 180.

George Kovich, 19621 Shetton Ave., Cleveland, O., Lodge No. 186.

Joe Struna, 1199 E. 61st St., Suite 2, Cleveland, O., Lodge No. 188.

Frank E. Glavic, 26 Prospect St., Struthers, O., Lodge No. 229.

NEW YORK

Henry Zuzec, Broadway Rd., Gowanda, N. Y., Lodge No. 222.

Martin Zupec, 1024 Park Ave., North Chicago, Ill., Lodge No. 94.

WEST VIRGINIA

Frank Sliger, Box 428, Thomas, West Virginia, Lodge No. 106.

Peacock feathers are considered unlucky.

The Federal Office of Education (Department of Interior) has a special library of more than 200,000 volumes on the educational history of the world. So complete is this library on education that the world's largest library, the usually self-contained Library of Congress, is among its daily borrowers.

broadcast over Station WGAR by Norman Stein of the Recreation Department. The SSCU is represented by George Washington Lodge, No. 180.

Miss Sunderland of the Cleveland St. Clair-E. 55th St. Library spoke over Station WJAY last Tuesday, giving a brief sketch of the colorful European background of the Yugoslavs and Slovaks and the influence this has had on their love of music, drama and art.

Exemplify Meaning of True Fraternalism in Time of Need

Joliet, Ill.—Taken ill with the flu, followed by pneumonia, resulted in the death of Sister Frances Kosicek on Sunday, Jan. 3, 1 a.m., at St. Joseph's Hospital. Interment took place at St. Joseph's Cemetery on Tuesday, Jan. 5.

A Beautiful Yet Sad Picture

Sister Kosicek is the first of the Ladies of the SSCU, auxiliary of SS. Peter and Paul Lodge, No. 66, to leave for the great beyond. She was very well liked by all her sister members, and to show their feelings in a fraternal and individual way, they attended the funeral in a body, acting as escorts in a line of profoundly bereaved of the deceased. The Ladies of the SSCU certainly paid a fine tribute to one of their sister members, in fact such a one that words fail to describe. One that is present feels the emotion, and words never do justice to the entire picture.

Six young men acted as pall bearers, while the lodge in general was represented by six honorary pall bearers—an indication of the deep loss felt by the members toward a 100 per cent SSCU family, who were grieved beyond words.

If ever a fraternal body displayed its spirit toward a member while ill, and to the bereaved relatives when confronted with the passing of a member of the family, the Ladies of the SSCU and SS. Peter and Paul Lodge in general certainly exemplified the meaning of true fraternalism.

May she rest in peace.

John L. Jevitz,
No. 66, SSCU.

Winter Sporting WITH LITTLE STAN

Ely, Minn.—Beautiful white flaky snow coupled with frigid temperatures was ushered into this beautiful Arrowhead country these past few weeks, and has marked the faces of many local people with a rosy, healthy red. It is cold, but, yet, people dress for the weather and romp about really enjoying the setting nature has set in her own imitable winter style.

Little Stan is affected the same way. His long, lean six foot three inch frame just tinges as he begins writing of the winter sports practiced by people throughout this land which can appropriately be named "God's country"!

To begin the parade of winter sports, let's go with Little Stan to the ski slide. It is the day of days, a meet in which the best riders in the Northwest will compete. Joe Pryatel is Ely's star. We arrive at the slide, and find a multitude of people all anxiously awaiting the start of the tourney.

G. W.'s Again Play Overtime Game, But Lose 20-18

Cleveland, O.—Whatever record may be established by teams battling for supremacy in the Interlodge League, one record to which the G. W.'s can point to is their overtime contests. This season they already have played three overtime games.

Playing the Spartans of the SSPZ on an even basis throughout the game, the SSCU representative, G. W.-Bukovnik Studio team lost a heartbreaker in an overtime period when Dietz sunk a field goal from the middle of the floor.

Score was 6 to 3 in favor of the G. W.'s at the first quarter; 8 to 6 still in their favor at the half, and at the third quarter it was 13 to 13, and when the whistle blew, 18 to 18.

Haffner led the attack with 7 points to his credit, followed closely by Dobie with 6. For the Spartans, Charles Wick starred, collecting some 15 points. His shooting of fouls was a sight to see, and one could almost say that this alone defeated the G. W.'s.

Little Stan did not forget anything this time! He opened the chute of the parachute, and landed beautifully in a nice soft snow pile! Enough is enough for Little Stan, so he sits on the sidelines and watches the nation's best ski riders soar to new record-breaking heights.

But the next on the program, Tobogganing! A game for everyone! Little Stan climbs to

(Continued on page 5)

Winter Sporting

WITH LITTLE STAN

(Continued from page 5) the top of the slide—about fifty feet away from the ski slide—and with a gang sits in a 16-foot toboggan. Everybody set, and with a yell, the tobogggy scoots off. Coming down the slide with terrific speed, causes your insides to feel sensations! Over 60 miles an hour, and a thrill packed in every second! What fun! On the landing, toboggy coasts to a stop, nearly a mile away from the slide. Everyone shouting, laughing, giggling, and Little Stan was selected to pull the toboggan back to the slide for another ride! Tsk, tsk! What a job! Half way back, Little Stan gives up and with another group heads for the skating rink where a broomball game between the "cops" is in full swing! The way they sweep their way to scores is very funny, and if their wives were there to watch them, there is no question that many a police officer would be forced to stay at home on Saturdays to sweep the floors! Anyway, heh-heh, the game resembles ice hockey, only difference being that the contestants don't use any skates.

Your feet get rather frost-bitten as you stand by watching, so you all go into the shack to get warmed up. Anton Seme comes riding by with a team of horses and a sleigh! That gives birth to ideas, and away we go! Sleigh packed with nice warm hay, bells jingling on the 'orses, and with a "Giddap!" we are on our way!

Singing, shouting, and frolicking about. Leaping on and off the sleigh. Throwing each other in snowbanks, and really raising the devil in every way! What fun! Then end up at a cabin, where hot refreshments are served... and dancing... then back to the sleigh... and jingles back to town! In the meantime everyone has had so much fun doing different things that they just hate to leave—but there you are.

Back into town, and the gang parts, each going his own way. One group goes into Mikey's recreational parlor where they conclude the day with a couple of bowling matches. They roll 'em for a couple hours, and Little Stan knocked 'em over with precision, especially in that last game when he came through with a 188. Not bad, but could be better. For the last few weeks, had taken tips from a newspaper column on bowling, and to good effect!

CHAPTER VII

HUDI LOG

In Bereznika we next come to rest, and it is here that we learn that Gorica has fallen. Soon upon this comes an official dispatch ordering the 44th to come to immediate grips with the enemy. The lorries drive up and our three battalions are hastened to the nearest railroad depot wherein trains already wait to hurry them south. These take different routes to reach their objective. Some go by way of the Hungarian mountain passes and past Lake Balaton, while others go by way of Vienna. I am on one of the latter.

In Vienna we are greeted by milling mobs who call to us to protect and defend their country. They load us with fruit and other things and we are sure

they stand in greater need of these than we. Privation too has robbed them of that gayety for which they are celebrated the world over. Before we leave them we learn that Roumania has entered the war.

And now we journey toward Maribor, swing around to Beljak into Jesenice and reach the war zone near the Bohinjska Bistrica.

CHAPTER VIII

WEDNESDAY, JAN. 13

Cleveland, O.—The second round of the Interlodge League basketball is well on its way, and judging by the team standings, a merry race for the championship is sure to continue. Below is the complete schedule of remaining games.

George Washington Lodge, No. 180, quintet is the only SSCU representative.

Wednesday, Jan. 13

Socas vs. George Washingtons.

Clairwoods vs. Buckeyes.

Serbiants vs. Spartans.

Pioneers vs. St. Josephs.

Wednesday, Jan. 20

Pioneers vs. Serbiants.

Socas vs. Spartans.

Buckeyes vs. George Washingtons.

St. Josephs vs. Clairwoods, bye.

Wednesday, Jan. 27

Buckeyes vs. St. Josephs.

Pioneers vs. Spartans.

Clairwoods vs. Socas.

Washingtons, Serbiants, bye.

Wednesday, Feb. 3

Serbiants vs. Clairwoods.

Pioneers vs. George Washingtons.

St. Josephs vs. Socas.

Buckeyes vs. Spartans.

Wednesday, Feb. 10

Washingtons vs. Clairwoods.

Buckeyes vs. Serbiants.

Spartans vs. St. Josephs.

Pioneers vs. Socas.

Wednesday, Feb. 17

Spartans vs. Clairwoods.

St. Josephs vs. Washingtons.

Serbiants vs. Socas.

Pioneers, Buckeyes, bye.

Wednesday, Feb. 24

Pioneers vs. Buckeyes.

Washingtons vs. Serbiants.

Clairwoods vs. St. Josephs.

Socas, Spartans, bye.

Comrades Lose

Waukegan, Ill.—Bowling team of Comrades Lodge, No. 193, SSCU, lost their first match game of the season to Stanzeck Bros. of the Stanzeck Alleys. Although the Comrades hit 2768, it was not enough to overcome the series of 2926 produced by the opponents.

Dalinar's 615, including a single high of 245, was high for the Comrades, while Marty's 652, with a single game of 238, was tops for the Stanzecks. Our match game with the Kirn Plumbers has been postponed due to the illness of Matt Kirn.

Comrades' dance has been postponed indefinitely due to the inability to secure a suitable band. Members are requested to please attend the next meeting, as many items of importance will come up for discussion, including the change of the lodge name.

COMRADES

Rode 199 200 191
Dalinar 192 245 178
Belec 135 182 150
Podobnik 174 189 157
Mali 206 161 209

Totals 906 977 885

STANZECK BROS.

Pete 183 203 177
Albie 161 200 161
Marty 238 206 208
Buck 219 190 206
Zeke 198 189 187

Totals 999 988 939

Frank Belec.

Blood and Battle Field

A World War Chronicle BY IVAN MATICIC

From the Slovence by VALENTINE OREHEK

(Continuation)

In Bereznika we next come to rest, and it is here that we learn that Gorica has fallen. Soon upon this comes an official dispatch ordering the 44th to come to immediate grips with the enemy. The lorries drive up and our three battalions are hastened to the nearest railroad depot wherein trains already wait to hurry them south. These take different routes to reach their objective. Some go by way of the Hungarian mountain passes and past Lake Balaton, while others go by way of Vienna. I am on one of the latter.

In Vienna we are greeted by milling mobs who call to us to protect and defend their country. They load us with fruit and other things and we are sure

they stand in greater need of these than we. Privation too has robbed them of that gayety for which they are celebrated the world over. Before we leave them we learn that Roumania has entered the war.

And now we journey toward Maribor, swing around to Beljak into Jesenice and reach the war zone near the Bohinjska Bistrica.

CHAPTER VIII

WEDNESDAY, JAN. 13

Socas vs. George Washingtons.

Clairwoods vs. Buckeyes.

Serbiants vs. Spartans.

Pioneers vs. St. Josephs.

Wednesday, Jan. 20

Pioneers vs. Serbiants.

Socas vs. Spartans.

Buckeyes vs. George Washingtons.

St. Josephs vs. Clairwoods, bye.

Wednesday, Jan. 27

Buckeyes vs. St. Josephs.

Pioneers vs. Spartans.

Clairwoods vs. Socas.

Washingtons, Serbiants, bye.

Wednesday, Feb. 3

Serbiants vs. Clairwoods.

Pioneers vs. George Washingtons.

St. Josephs vs. Socas.

Buckeyes vs. Spartans.

Wednesday, Feb. 10

Washingtons vs. Clairwoods.

Buckeyes vs. Serbiants.

Spartans vs. St. Josephs.

Pioneers vs. Socas.

Wednesday, Feb. 17

Spartans vs. Clairwoods.

St. Josephs vs. Washingtons.

Serbiants vs. Socas.

Pioneers, Buckeyes, bye.

Wednesday, Feb. 24

Pioneers vs. Buckeyes.

Washingtons vs. Serbiants.

Clairwoods vs. St. Josephs.

Socas, Spartans, bye.

Where Are You in This List?

In ancient China the classes of society were sharply divided and were rated according to a fixed system. In some ways the plan was like the New Deal in the U. S. A. For instance:

No. 1 Man was the Professor or brain-truster.

No. 2 Man was the Farmer—and this took in all rural small-town people, including gardeners, woodsmen and keepers of livestock.

No. 3 was the Mechanic or artisan.

No. 4 was the Merchant or middleman.

No. 5 was the Housewife.

No. 6 was the Menial or hired help.

No. 7 was the Criminal, who lived by violence.

It is interesting to see that these Chinese, even 40 or 50 centuries ago, placed the tillers of the soil at the head of the list, except that the Scholar or learned man ranked one step higher. However, in China the Scholar was not merely somebody who boasted a few college degrees and who claimed to be educated and who tried to lord it over the rest by reason of an assumed superiority. The Scholars had to pass through years of deep and trying study and self-discipline.

China has always been spoken of as an "empire" but as a matter of fact it has always been a democracy—a loose confederacy—strange as this may seem to many. The organization of the Chinese people was built from the soil up. Jenghiz Khan, the Mongol leader in the 13th century, built up the greatest fighting machine the world has ever seen. He had a perfect system of murder and plunder. He invaded China as well as a vast extent of territory reaching as far west as Poland. But he failed to really subdue the Chinese, who showed themselves stronger in their ways of peace than he did in his ways of war. The Chinese have always come up smiling—and it is worth while remembering that they constitute at this time one-fifth of the total population of the earth.

What a superb example they set us Americans! We have land which is the richest and most favored on the globe—and still we are a nation of gourmets. With all our boasted scientific education, we have not mastered even the rudiments of agriculture. We starve on land which would support millions of Chinese. Instead of being thankful for what we have, we despise it because it isn't more. The word "gratitude" has been taken out of our dictionary. Nobody dares uphold either this or any other moral virtue. We measure everything by money—and by thus grabbing for the shadow we lose the thing itself, as the greedy dog in Aesop's fables did. We don't ever dare mention such homely old tales as Aesop's fables. Our people seem to have reached exactly the stage of degeneracy that the French people reached a century and a half ago, when Benjamin Franklin went over to Paris as a representative of the colonies. Franklin told a great number of amusing stories—and the sophisticated French, who thought they knew everything—were shocked to learn that Franklin was merely making suckers of them by repeating things from the Bible.

Our gaze is intent now upon Gorica and its immediate environs. Here the Seventh Act of this Great Tragedy is being enacted. Our front line trenches project so closely upon this area that Italian snipers secreted along its edge keep us forever on the alert. Gorica is utterly deserted and under a highly concentrated fire it visibly alters day by day. In Oslavje nad Sabotin it is the same. These two cities have been razed to the ground by Italian batteries that have thoroughly borne out their program. Only we wonder at the poor sense of economy and proportion as round after round pours in cities already prostrate.

The climax of winter in its colorful glory comes in the period preceding Lent, when almost every village, city, town and community, in crowning glory, participates in a gala winter carnival. It is a day of celebration. Winter sports are featured beginning with ski contests, dog "mushing," skating events, hockey games, "tug o' war," broomball, all culminating in a gigantic "frolic ball." There the coronation of Winter Carnival Queen takes

Teams Begin Third Round of Kegling in the Cleveland SSCU Bowling League

Cleveland, O.—On Sunday, Jan. 10, the Cleveland SSCU Bowling League certainly made a noisy entry into its third round. The Pathfinders, led by "Samson" Drobnić's onslaught, took three games from the Indians. "Samson's" former good luck piece was the red pin. The Arrowheads, led by Sisters Elizabeth Stucin and Augusta Guzik, who collected 474 and 476 pins, respectively, made it two out of three from the National Stars. E. Stucin's game of 206 topped individual performances of the ladies.

The league leading Colorado Sunshine team bowled the league's toughest quintet, the Pittsburghers, taking two games, one by a small margin of nine pins. Cardinals made it two wins and one loss against the Happy-Go-Lucky. Box scores are published below:

PATHFINDERS

P. Krall	152	135	221
V. Drobnić	176	170	149
J. Koren	144	142	126
M. Molk			

DOPISI

Ely, Minn.

Ob obletnici smrti Josepha K. in očeta minnesotskih slovenskih društev.

Rekoračil si dolgo, s kame in trnjem posuto živiljenje, pot in odšel v kraje, odkot ni vrnilne. Zapustil si svojo žino in zapustil si mater J. K. Jednoto. Upam pa, da te ni uradniki ne bodo nikdar tabili, dokler bo Jednota eksirala.

Ne morem opisati, koliko si trudil in žrtvoval za naš narod, posebno tu v Minnesoti. V verju, Minn., si ustanovil društvo sv. Cirila in Metoda, ki bilo prvo slovensko društvo v Ameriki; prvo slovensko društvo v Severni Ameriki je bilo društvo sv. Jožefa v Dumet, Mich. Dobro se spomjam, kako si se trudil in načrjal rojake za vstop v društvo. In, ko je bilo društvo ustanovljeno, so se drugi trudili s njim, da je društvo obstajalo lastno.

Kdor je poskusil delo za naše, kako težavno in nehvaljeno je to delo. Stane mnogo da in mnogo denarja. Maturer bi rajši vse skupaj vriv v ogenj ali vodo, kar bi bilo le, kot pa se mučil s takim denarjem. Nagovarjaš rojaka za govo dobro, pa se brani in nika, boječ se, da bi bil prečan. Pa ta nezaupnost je načludem že prirojena.

Danes je v gotovem oziru to lažje, ker ljudje že iz izjene poznajo podporne organizacije, vedo da so dobre, poleg in potrebne, vedo, da se strog kontrolo. Organizacije imajo za pokazati prezenčje in uspehe v preteklosti, zato se novi člani ne bojejo tako, da bi bili osleparjeni. Začetek je bilo težje, ker so bratske podporne organizacije novost.

Vendar pokojni Agnich se ni usrašil težavnega in nehvaležnega dela, dasi ga ni nihče silil. Nihče ga ni silil, razen govor blago sreca, ki je želel edobro svojim sorokom, kateremu so se smilili zapuščeni ooci in vdove, katerim je bil nadomestno odvzet rednik. Žrtvoval je svoj čas in denar, prepričal, da deluje za dobro stvar, mora končno uspeti. On je skritar rekel, da je prepričen, da društva in podporne organizacije bodo obstale in delale, ko bo on že davno vabi. Kar je dobrega, mora se eviti. Ko opešajo starejši, in nadaljujejo z dobrim dečkom, ki so ga pričeli starejši. V tem letu je videl, koliko dobre je organizacija storila, kolikor bolnikom je pomagala, kolikor vdomom in sirotom je solobrisala, in vesel je bil s svojimi dela.

Ko se je v avgustu 1935 načrjal vrsila prva mladinska organizacija JSKJ, je bil tako velik, da so ga solze polile. Nemogel staršek je takrat videti, da zdrava in živa mladina velja delo, ki ga je on prispeval.

Pokojni sobrat Agnich počasi ni dosti govoril, toda, je govoril, je bilo premislo. Nikoli se tudi ni hvalil, je dobrega napravil. Ako je kdo omenil njegovo začetek za ustanovitev JSKJ, je govoril, da gre zasluga vsem, so sodelovali, kajti en sam velik ne more kaj takega napisati. Lahko da nasvet, in če drugi smatrajo za dobrega, zamore iti z delom naprej, stihlepnosti ni poznal. Ako kdo na seji prišel z boljšim dlogom, kot je bil njegov, je rad prav dal. Nikoli ni bil, da ima samo on prav. Hodo je bil mnenja, da vsak

človek ima po svojih mislih nekaj prav, čeprav jih morda ne more pravilno izraziti z besedo. Tudi nevoščljiv ni bil nikomur. Vsi ljudje so mu bili enaki; prišli smo enaki na svet in se enaki povrnemo pod grudo. Mnogokrat je za druge bolj skrbel po zase, če za njega se ne glede, zanj je vse dobro.

Pred leti tu na Elyu nismo imeli pokopališča in smo svoje pokojnike pokopavali kar po grmovju. Tisti svet je spadal nekemu delničarju Chandler Mining kompanije in nič vedel, da njegov svet rabi za pokopališče. Ko je poslal na Ely nekoga eksperta, da pronadje, če je železna ruta na njegovem zemljišču, je mož pronašel, da se svet rabi za pokopališče. Mož se je načrjal na mestno upravo, da mora to ustaviti, kar se je tudi zgodilo. Pokojni Joseph Agnich se je jako trudil, da bi zainteresiral društva, da bi kupila nekaj sveta za skupno pokopališče. Dobili bi bili tri akre sveta za 300 dolarjev. Pa je neka dobra oseba šla okoli društva in govorila, da mora dežela poskrbeti za pokopališče in mi smo ji verjeli, ker je znala tako lepo govoriti. Dotičnik se je pozneje izrazil, da je mislil, da je tako kot v starem kraju, pa smo mu povedali, da tudi v starem kraju si mora mesto ali vas samo nabaviti pokopališče. Tisti, ki je bil pripravljen zemljo prodati, je vysled odlaganja ponudbo umaknil in tako smo ostali brez pokopališča.

Potem so drugi narodi organizirali družbo in so kupili zemljo za pokopališče, nakar so prodajali delnice. Dotična oseba je kupila eno delnico in od takrat ni plačala nobenega asesmenta več niti društvu niti Jednoti. Zavarovan je bil mesecev maj 1933 suspendiran in je vzel nekaj posojila na svoj certifikat. Ker pa nikač ni mogel plačevati svojih nadaljnjih asesmentov, je bil meseca maja 1933 suspendiran in takrat ni plačala nobenega asesmenta več niti društvu niti Jednoti. Zavarovan je bil \$1,000.00, in ko je meseca decembra 1936 umrl, je Jednota plačala njegovim dedičem dolarjev. Obrnili smo se na tisti odbor, kjer so nam povedali, da si lahko izberemo prostor, kjer hočemo, in izbrali smo si tisti del, kjer je zdaj naše pokopališče. Toda dotična oseba je še vedno delala zgago pri društvi, da društvo niso hotela kupiti, ker pred leti pa nihče ni mislil umrebiti. Toda pokojni Agnich se nepridipravil ni dal ugnati in ustanovili smo društvo sv. Jožef za pokopališče. Šli smo od hiše do hiše, da smo nabrali nekaj denarja in kupili tisto zemljo, računali smo po tri dolari za loto za družino. Pa je tisti nepridiprav zopet hodil okoli in lagal, da hočemo delati denar, ker da smo kupili loto po 75 centov, prodajati pa jih hočemo po tri dollarje. Govoriti je znal lepo in ljudje so mu verjeli. Tako se je zgodilo, da je prišlo pokopališče.

Za leto 1937 je bil izvoljen sledišči odbor: John Gottlieb, predsednik; Louis Dolmovich, podpredsednik; Andrew Bavetz, tajnik; Charles Kapelj, blagajnik; Joseph Oblak, zapisnik. Vse tiste člane, ki so zaočali s svojimi asesmenti za mesec decembra, pozivam, da jih gotovo poravnajo v mesecu januarju, ker sicer jih zadele neizogibna suspendacija. Bratski pozdrav! — Za društvo "Zvon," št. 70 JSKJ:

Andrew Bavetz, tajnik.

White Valley, Pa.

Vsem članom in članicam društva št. 116 JSKJ naznam, da je bil na letni seji 20. decembra izvoljen za leto 1937 sledišči odbor: John Kern, predsednik; John Korč, podpredsednik; Jurij Previč, tajnik; Andrej Bogataj, zapisnik; John Remic, blagajnik; Frank Havranek, Frank Kosmač in Rudy Fisher, nadzorniki.

Kot novo izvoljeni tajnik prosim člane, da redno plačujejo svoje asesmente. Ne želim, da bi bil kateri suspendiran, teda tajnik ne more zakladati za nobenega. Kdor ne bo imel plačanega asesmenta ob pravem času, ve, kaj ga čaka.

Jurij Previč, bivši predsednik.

Matija Pogorelec.

Braddock, Pa.

Vse one člane društva sv. Alojzija, št. 31 JSKJ, ki kaj par desetletih boš tako pozabljem, da se te bo morda spomnil edino kak stari prijatelj. Taka je plača onih, ki delajo za narod.

Dragi prijatelj, Joseph Agnich, lahek Ti budi počitek na koščku sveta, za katerega si se ne verjamemo, koliko potekač in nepotrebnega dela ima.

društveni tajniki s tem. Tu-

di društvene knjige ne morejo

biti v lepem redu, če se mora

vedno križati po njih. Res je

in tudi priznavam, da članstvo

težko plačuje, toda tajniki temu ne morejo odpomoči, ker

imajo svoje lastne težkoče.

Društveni uradniki za leto

1937 so sledili: Anton Nemač,

predsednik; Imbro Vidovič,

podpredsednik; Martin Hudale,

tajnik; John Rednak, zapisnik;

Joe Regina, blagajnik; Andrej Mlakar, Frank Biačetič in John Sadar, nadzorniki; Louis Hrovat, vratar.

Društveni zdravnik je dr. Mills.

Društvo zboruje vsako tretjo

nedeljo v mesecu v Hrvatski dvorani na Talbot St. — Bratski pozdrav!

Martin Hudale, tajnik.

Gilbert, Minn.

V zimskem času nam sladi življenje slovensko petje, katerega slišimo po radio iz Hibbinga in Virginiji, Minn. Inte vsako nedeljo po celo uro, ob sredah pol ure, ob sobotah zvečer pa tudi nekaj časa.

Ob sobotah je največ programa za obletnice, godovnice itd.

Pri tej priliki smo prvič slišali mlado rojakinjo Miss Barbara iz Chishoima, katero je spremljal Mr. Frank Smoltz s svojim orkestrom, tudi iz Chisholma.

Slovensko radio uro ob nedeljah vzdržujejo trgovci, južnoslovenska društva in posamezniki. Dne 3. januarja se je spet oglasila naša pevka Miss Olga Praznik, katero je spremljal na klavirju njen brat William. Prav dobro so se postavili tudi Shukletovi fantje in Mr. Kapsh iz Eveletha. Tudi Mrs. Dušan, predsednik društva Hrvatica, nam je lepo zapela ono krasno Vilharjevo "Po jezeru." Spremljal jo je hrvatski tamburaški orkester iz Hibbinga. Med mnogimi darovalci za radio je bilo omenjeno tudi žensko društvo št. 133 JSKJ v Gilbertu, Minn. Pomotoma je bilo omenjeno, da imenovano društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu. V resnicni se bodo v letu 1937 vrstile seje tega društva vsako četrto nedeljo.

Frances Lopp.

S potu.

Včeraj, 4. januarja, je tu v severni Minnesoti zimska burja nosila sneg tako na gosto, da ni bilo videti koraj naprej. Niti do pošte nisem mogel, da se je oddaljena samo dva bloka. Snega je povsod dovolj in ponekod ga je velike kupe.

Dne 5. januarja je bilo po radio povedano, da je mraza samo 27 stopinj pod ničelo.

Po radio je bilo povedano, da v Hibbingu in okolici ne bo šole

zaradi hude zime. Mojih

"boarderjev" vrabcev ni bilo

nič na izpregled in po radio

niso nič povedali, kdaj pridejo.

Jaz z mojo bolno nogo ni

sem še sposoben za kako daljšo pot.

Dřížim se večinoma v

toplji sobi in opazujem skozi okno divjanje zime. Ponoči kar hiše pokajo od mraza.

Sponjam se neke hude zime v višinah Subleta, Wyo., kjer je

bila svoječasno precejšnja našelbina, zdaj pa je mrtva. Tudi tam so stene pokale od mraza, in neko noč je rojak, spačevanje v isti sobi z menoj, sajal, da je v evropskih streljskih jarkih, pa je stegal roke

in kričal "fire!" Šele, ko sem

ga glasno opozoril, da le stene

pokajo od mraza in da ni v

streljskih jarkih, se je pomiril.

Anton Gaber, tajnik.

Braddock, Pa.

Novoletno darilo sem dobil

od Jurija Previča, zakar mu

lepa hvala. Kar je bilo še po-

sebe med darilom zapisano,

je pa več kakor čudež. Zapi-

sano je bilo: Dobis \$5.00 od

Zveze. Pa sem si mislil zakaj

in na kakšen način. In mi je

prišlo na misel, da mi je neki

zastopnik med odmorom rekel,

da se mora temu odboru,

ki se je trudil pred konvencijo,

da izdelava pravila JSKJ, nekaj

plačati, namreč nekako nagra-

do iz zvezine blagajne. To se

je menda zgodilo. Ker nisem

bil po obedu na seji, zato ne

vem, kakšen zaključek je bil.

Zato moram čakati, da vidim

izčrpek zapisnika, ali Zveza še

obstoji ali ne. Torej, pomisli-

te, bratje in sestre, trudili smo

se za JSKJ, naša revica Zveza

nas je pa nagradila, pa še po-

sebno mene zgodilo. Ker nisem

bil na sklepku glavne letne

seje dolžni plačati to naklado

v obliki veselih vstopnic. Ti

prispevki se bodo pobirali ob-

enem z rednim asesmentom v

nedeljo dne 17. januarja.

Bratski pozdrav! — Za društ-

vo št. 6 JSKJ:

decembra 1936, je bila prav slabo obiskana, dasi šteje društvo 242 članov v odraslem oddeku.

Na glavni letni seji pa je bil storjen zaključek, da mora vsak enakopravni član in članica plačati vstopnino v znesko 25 centov, pa če se vesele pravni člani in članice pa plačuju v glasilo Novo Dobo. — Druga se je glasila: Ker se ali ne.

Vsi člani in članice našega društva naj torej upoštevajo, da so po sklepku glavne letne seje dolžni plačati to naklado v obliki veselih vstop

Knut Hamsun:

BLAGOSLOV ZEMLJE

(Prevedel Rudolf Kresal)

18

Stricu Sivertu pa se je le bližala smrt. Elizej je bil pri starem približno tri tedne, potem je umrl. Elizej je pripravil pogreb in je bil v tem pogledu pravi veščak; v tej ali oni hiši je dobil nekaj fuksij, izposodil si je zastavo in jo izobesil na pol droga, kupil pri trgovcu črne tenice za zavese. Izak in Inger sta bila obveščena in sta prišla k pogrebu. Elizej je bil prav za prav edini pravi gospodar in je prav dobro umel sprejemati povabljence, še več, potem ko so pcvci ob krsti odpeli, je spregovoril Elizej celo nekaj primernih besed, za kar je morala njegova mati od samega ponosa in ginjenosti uporabiti žepni robec. Vse je šlo izvrstno.

Na potu domov je moral Elizej v ocetovi družbi vpričo njega nositi svoj površnik, palico pa je skril v rokav. Vse je bilo dobro, dokler se niso peljali v čolnu čez vodo; tedaj je Izak po neprevidnosti sunil v plasč in začul se je pok. — Kaj je bilo? je vprašal Izak. — O, nič, je odgovoril Elizej.

Ali zlomljene palice ni vrgel proč; ko so prišli domov, je Elizej pričel iskati prikladnega prstana za zlomljeno mesto. — Kaj, če bi jo zaklinili je vprašal Sivert, veliki šaljivec. Poglej semkaj, če položimo na vsako stran po eno močno trsko in ovijemo z dretto...? Da, jaz te bom ovin z dretto! je odvrnil Elizej. — Hahaha! A tako, ti bi seveda ovin rajši z rdečo podveznicu? — Hahaha! A tako, ti bi seveda ovin rajši z rdečo podveznicu? — Hahaha! se je smejal tudi Elizej, toda nato je šel k materi in pri njej je dobil star naprnik, od katerega je vrhnji del odščipnil, nakar je dobil za izprehaljalo palico lep prstan. O, Elizej s svojimi dolgimi rokami nikakor ni bil tako neroden.

Brata sta še zmerom uganjala svoje šale med seboj. Kaj dobim jaz tisto, kar je zapustil stric Sivert? je vprašal Elizej. — Če dobiš ti? Koliko pa je? je odvrnil Sivert. — Hahaha! Ti bi rad prej vedel, koliko da je, ti, skopuh! — Da, lahko dobiš, je dejal Sivert. — Okrog pet do deset tisoč bo. — Tolarjev? je vzliknil Sivert; vprašanja ni mogel pogoltniti, — saj Elizej vendar ni računal na tolarje, ampak zdaj mu je prav prišlo, pokimal je in je pustil Siverta do prihodnjega dne in tej veri.

Potem pa je začel Elizej stvar iznova. Ali ti je žal zaradi tvojega včerajšnjega darila? je vprašal. — Tepec, je odvrnil Sivert, kako da ne; toda pet tisoč tolarjev je bilo, pet tisoč tolarjev ni nikakra malenkost; če brat ne bo skopuh ali ničvrednež, tedaj bo z njim delil. — No, pa ti zdaj nekaj povem, je nazadnje dejal Elizej, jaz ne verjamem, da bi se od te dedišine zredil. — Sivert ga je presenečeno pogledal: Tako, ne? — Ne, ne preveč in ne par excellence zredil.

Elizej se je računanja vendar učil; svojo skrinjo, slavno omaro za steklenice, je bil stric pred njim odpril in on je moral pregledat vse listine in vse izračunati. Stric Sivert nečaka ni izkoristil za poljsko delo ali za krpanje mreže, temveč ga je pahnil v strahoten nered številki in računov. Če je bil pred desetimi leti kak dakovlačevalec plačal s kozo ali s posušenim oglarskim menkom, potem ni bilo o kozi ne o rabi ne duha, ne slaha, temveč starci Sivert je poiskal moža v svojem spominu in dejal: Plačal je. — No, potem to črtamo, je dejal Elizej.

Pri tem je bil Elizej pravi mož, bil je prijazen in je spravljal bolnika v dobro voljo z zatrjevanjem, da stoji vse dobro; oba sta se dobro uživel drug v drugoga, časih sta se celo šalila. Elizej je bil kajpada v tem in onem malo prismoj, pa to je bil stari Sivert tudi; dokumenti, ki sta jih sestavila, so bili kar visokoleteči, ne samo v Sivertovo korist, temveč tudi za vas, za občino, ki ji je služil stari trideset let. — Bili so imenitni časi! — Jaz bi res ne mogel dobiti boljšega od tebe, Elizej! je dejal stric Sivert. Poslal je koga v vas in kupil sredi poletja zaklano ovoce, rabe je dobral sveže iz morja in Elizeju je ukazal, naj plača iz skrinje; živila sta prav dobro.

Poklicala sta Oline in boljše ne bi mogla dobiti, ki bi se udeležila svečane pojedine, pa tudi nihče ni bil bolj kakor ona ustvarjen za to, da je širila slavo starega Siverta zadnjih dni. In zadovoljstvo je bilo obojestransko. Mislim, da se tudi Oline lahko spomnimo z majhno dedičino, je dejal stric Sivert, ona je zdaj vdova in ji precej trda prede. Za malega Siverta še kljub temu doli ostane. — Elizeja je to veljalo samo nekaj črt s peresa večno roko, dodatek k zadnji volji, in potem je bila tudi Oline uvrščena med dediče. — Jaz bom skrbel zate, ji je dejal stari Sivert; če več ne ozdravim in ne ostanem v življenju, hočem, da ti ne bo treba stradati. — Oline je vzliknila, da nima besed; ampak to ni bilo prav nič res, bila je ginjena in je jokala in se zahvaljevala; nihče bi ne znal kakega zemškega daru tako spraviti v zvezo s primerom "velikega nebeškega povračila na onem svetu" kakor Oline. Ne, brez besed ni bila.

Pa Elizej? Če so se mu zdele stričeve razmere izprva ugodne in zadovoljive, je moral pozneje stvar pač še enkrat preudariti in povedati resnico. Poskušal je z rahlim ugovorom: Blagajna prav za prav ni tako povsem v redu. — Kajpada, ali to je vse, kar zapušcam. — Da, in potem imaš pač tudi še tu pa tam denar v kaki banki? je vprašal Elizej, saj govorili so tako. — Eh, je odgovoril stari, naj le govore. Toda velika mreža, posestvo in hiše in živina in bele krave in rdeče krave! Meni se zdi, da čenčaš, dragi moj Elizej!

Elizej ni vedel, koliko je vredna velika mreža; ampak živino je vsekakor videl: vsega je bila samo ena krava. Bila je bela in rdeča. Stricu Sivertu se je nemara bleddo. In Elizej tudi ni razumel vseh računov starega; bili so vse vprek razmetani, pravljata zmeda, zlasti od tistega leta dalje, ko so bili tolarji zamenjeni s kromami. Okrajni blagajnik je večkrat računal majhne krojne za cele tolarje. Nič čudnega, če se je imel za bogataš! Toda Elizej se je bal, da potem, ko bo vse urejeno, ne ostane veliko, mogoče nič, mogoče ne bo niti zadost.

O, mali Sivert mu tisto, kar je zapustil stric Sivert, lahko obljubi.

Brata sta se o tem šalila: Sivert ni bil potrt, nasprotno, morda bi se bil čmeril, če bi bil pet tisoč tolarjev res kar tako zabil. On je dobro vedel, da je bil krščen po stricu Sivertu zgorj iz načadnega računarskega premisleka, torej ni od njega tudi ničesar zaslužil. Zdaj je Elizeju kar naravnost dedičino vsili: Ampak seveda jo moraš sprejeti, pojdi, napravila pismo! je dejal. Jaz ti jo dam, nemara boš še kdaj bogat. Nikar je ne zavrzti.

(Dalje prihodnjic.)

DOPISI

(Nadaljevanje s 7. strani)

Butte, Mont.

Na letni seji društva sv. Martina, št. 105 JSKJ je bilo sklenjeno, da skupno z društvenim Western Sisters, št. 190 JSKJ priredi banket v nedeljo 31. januarja. Naša redna seja je bila iz 17. januarja predstavljena na 31. januarja; vršila se bo ob 7. uri zvečer. Na isti seji se bodo zaprisegli društveni uradniki in uradnice od obeh društev za leto 1937. Torej so članici v društvenih obveznostih vladljivo vabljeno, da se udeležijo skupne seje in skupnega banketa v nedeljo 31. januarja.

Vsi članici in članice društev št. 105 in 190 JSKJ so vstopnine prosti. Na banketu so vabljene tudi soproge članov, če same niso članice, isto takoj možje članic, če sami niso članici; za take je določena vstopnina 50 centov.

Naj še omenim, da s tem banketom praznuje društvo sv. Martina, št. 105 JSKJ tudi 25-letnico ustanovitve. Od ustanoviteljev sta še med nami Martin Evert in George Sneler. Sobrat Martin Evert je bil prvi predsednik društva, sobrat Sneler pa blagajnik. Upravljajo, da se ova udeležita našega banketa in društvene 25-letnice.

Na banketu vabim tudi našega sobrata urednika. Zajamčimo mu kar najboljšo posrežbo, obenem pa mu obljubimo preskrbni bureto ali oslička za ježo. Kot sem čital, je že dobil kozo, mačko in petelin, toda dokler nima še bureto, ne more postati stoprocentni bajtar. Torej naj pride, če hoče, da ga obdarimo z osličkom, buretom, donkijem, magarcem, ali kakor se dotični sivi gentleman pač imenuje v raznih krajih. (Rajši ne, kajti bi me kdo videl v družbi omenjenega gentlemana, bi se lahko zgodilo, da ne bi vedel who is who! Op. ured.) Na vsak način pa naj ne pozabijo članici in članice društev št. 105 in 190 JSKJ priti v Narodni dom na skupno sejo in skupni banket v nedeljo 31. januarja. In naj ne pozabijo, da se bo z istim banketom pravljiva 25-letnica društva sv. Martina, št. 105 JSKJ. Pozdrav članstvu obeh društev!

Zahvaljujem vse, ki sta jih sestavila, so bili kar visokoleteči, ne samo v Sivertovo korist, temveč tudi za vas, za občino, ki ji je služil stari trideset let. — Bili so imenitni časi! — Jaz bi res ne mogel dobiti boljšega od tebe, Elizej! je dejal stric Sivert. Poslal je koga v vas in kupil sredi poletja zaklano ovoce, rabe je dobral sveže iz morja in Elizeju je ukazal, naj plača iz skrinje; živila sta prav dobro.

John Petritz, predsednik za leto 1937.

Brooklyn, N. Y.

Članom in članicam društva sv. Petra, št. 50 JSKJ naznjam, da so bili na letni seji v lanskem decembri za leto 1937 izvoljeni vsi starci društveni odborniki.

Torej, pridite na sejo Slovenskega državljanškega klubova v nedeljo 17. januarja vsi slovenski državljanji tega mesta!

Pridite tudi mlajši, tisti, ki ste

tu rojeni in ste dosegli predpisano polnoletnost. Slovenski državljanški klub bo v številnih oziřih mogel pomagati vam, kot nam starejšim. Pri

Slovenskem državljanškem klubu

bi ni prav za prav nikakr obveznosti, torej se mu vsak državljan lahko pridruži, ne da bi bilo to v zvezi s kakimi težkočami. Torej, na svidenje v nedeljo 17. januarja ob 7. uri zvečer!

seji je bilo sklenjeno, da se ta obletnica primerno proslavi. Proslava se bo vršila enkrat poleti ob primerni priliki. Datum prireditve in vse podrobnosti bodo naznanjene v Novi Dobi enkrat pozneje. Za enkrat se samo priporočamo bližnjim društvtom ter posameznim rojakom in rojakinjam, da se že zdaj odločijo, da posetijo prireditve ob priliki 35-letnice našega društva.

K sklepku želim J. S. K. Jednoti in vsemu članstvu iste vsestranskih uspehov v letu 1937. — Za društvo št. 33 J. S. K. J.:

Frank Schifrar, tajnik.

Lorain, O.

Videti je, da so vse glavne ali letne seje pri kraju, in zdaj se lahko oddahnemo do prihodnjega leta. Tako vsaj misli tista večina članov, ki se same niso članice, isto takoj možje članic, če sami niso članici; za take je določena vstopnina 50 centov.

Članstvo pa naj si zapomni, da dobra glava, z zdravo dušo in srcem, ne pomeni dosti, aksa so ostali udje telesa boli in zaspani. Na članstvu je torej ležče, da li bo društvo napredovalo ali nazadovalo.

K sklepku se kot bivši osemletni tajnik žahvaljujem vsem članom, tistim, ki so z menom sodelovali, in tistim, ki so nagaiali. Pozabimo vse in pojedemo skupno na delo za večje društvo in J. S. K. Jednot!

Anton Krapenc Jr.,

bivši tajnik društva št. 104 JSKJ.

Cleveland, O.

Obletnica S. N. Doma. Čas beži, pravi marsikdo, ko se spomni tega ali onega važnega dogodka v življenju. Da, čas beži. Komaj zapopademo, da bo v nedeljo, 17. januarja, praznovan Slovenski Narodni Dom na St. Clair Ave. že 13-letnico obletnice otvoritve.

In vendorje res. Tako se nam zdi, kot bi se prebudi iz snova. Ob 13-letnici otvoritve auditorija S. N. D. se zopet snidemo v auditoriju k bogatemu programu,

ki ga nam podaja pevski in dramski društvo ter posamezni.

Pričetek programa bo ob 3. uri popoldne. Zvečer, oziroma kmalu po programu

se prične ples, ki traja do polnoči. Igral bo Kristofor orkester, ki zna zadovoljiti mladinske oddelke. Upam, da bo

nepredovali tudi v bodočem, če že ne ravno lahko, pa z nekoliko večjim trudom. Tukaj je mala naselbina in skoraj vsak rojak je že kje zavarovan. Kadar v takih razmerah

dobimo novega člana, smo lahko veseli uspeha. Pridobivanje novih članov zdaj ni tako

lahko kot snemanje klobas s klinov. (Ali pa snemanje pravih prekajenih klobas z grmičev divjega pelina, kar je nekoč pisek teh vrstic lastnoročno prakticiral v bližini naselbine Reliance, Wyoming! Op. ured.) Naše članstvo se izogiblje prepirov, pač pa se zanimala za nove člane. In to je gotovo v korist društva in Jednote.

Dne 26. decembra je zadela huda nesreča sobrata Johna Zebreta, podpredsednika društva št. 28 JSKJ. Pri delu v rovu Kemmerer Coal Co. se je

vsula nanj plast kamenja in ga precej močno poškodovala. Zdaj se zdravi v L. C. Miners Hospitalu v Kemmererju. Sobrat Zebre je bil vedno dober društveni član in vselej pripravljen delati in pomagati v korist društva. V sledi tega je

splošno priljubljen in mu vsi želimo skorajnjega okrevanja.

Leto 1937 smo začeli veselo, in če pojde tako naprej, bomo vse leto židane volje. Vršila se je namreč slovenska ohjet

v American Legion dvoranu v

Prvi višji zneski so zasrečeni

Pošljamo tudi v dolžnosti

Notarska opravila.

V vseh drugih zadevah, v

sni sami ne morete pomagati,

sni zadevami s starim krajem

Vsi pisma in druge posiljke

vite na:

LEO ZAKRAJSKI

GENERAL TRAVEL SERVICE

302 East 72nd St. New York

Doma. Pri obletnici torej so delujejo vse domovi odsek in vsi direktorji.

Po programu se bo v prizidku servirala okusna večerja, zato ne hitite domov, ampak naravnost v prizidku k večerji. Kmalu potem se prične ples, ki bo trajal do polnoči.

Da se omogoči slehernemu rojaku in rojakinji, užiti par uric zdrave zabave, se je določilo izredno nizko vstopnino temu bogatemu programu, namreč samo 25c. Ta vstopnina krije za enkratni vstop; to je: dokler ne zapustite dvorane. Dajalo se bo ne bo nobenih passov za povratek. Vstopnina samo v ples zvečer je tudi 25c in opozarjam stariše, pošljite svoje hčere in sinove ta dan v S. N. Dom. Se bodo dobro zavrnali.

Vabim vse delničarje S. N. Doma in v